Proletari din toate țările, uniți-vă!

GAZETA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI

Anul XXI - Nr. 1013 — EDITATĂ DE MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI ȘI COMITETUL UNIUNII SINDICATELOR DIN ÎNVĂȚĂMÎNT ȘI CULTURĂ — Vineri 17 oct. 1969 — 4 pagini 25 bani

■ Onoarea statutului etic și profesional al corpului didactic — pag. 2

■ De ce se amînă la infinit rezolvarea unor probleme urgente ? — pag. 3

■ Pe ce căi modernizăm formația matematică — pag 4

Într-unul din laboratoarele fonice ale Liceului nr. 3 din Oradea

Unde sînt și de ce lipsesc de la posturi TINERII PROFESORI?

O nouă promoție de cadre didactice, pregătită, în liceele pedagogice, în institute și universități și-a început efectiv activitatea la catedră. Tinerele educatoare, tinerii învățători și profesori pe care i-a dat societății în acest an învățămîntul nostru s-au prezentat la posturi. În marea lor majoritate, încă de la începutul lunii septembrie, încadrîndu-se în eforturile pentru pregătirea primei etape a anului școlar.

Semnificația acestui fapt se leagă de măsurile luate pe baza documentelor de partid și de stat cu privire la dezvoltarea învățămîntului în țara noastră. Prețuirea exprimată în repetate rînduri de conducerea partidului și statului pentru misiunea școlii și a cadrelor didactice, condițiile tot mai bune de muncă și de viață create slujitorilor școlii, creșterea eficienței muncii educative în rîndurile studențimii au determinat sporirea spiritului de răspundere în rîndurile tinerilor dascăli, au întărit hotărîrea lor de a munci acolo unde este într-adevăr nevoie de ei. În școlile din județul Covasna de pildă, din 37 de profesori repartizați s-au prezentat și funcționează la catedră 37. Situații asemănătoare găsim și în județele Alba, Bistrița-Năsăud, Brăila, Gorj, Harghita, Vîlcea.

Există însă și județe în care prezentarea la posturi a absolvenților de facultăți înregistrează absențe ce nu pot fi în nici un caz trecute cu vederea. Printre acestea se numără județele Ialomița, cu 128 de profesori neprezentați la data deschiderii cursurilor, Ilfov cu 100, Teleorman cu 82, Buzău cu 62, Cluj cu 57, Tulcea cu 53, Prahova cu 45, Sibiu cu 41. Pentru a cunoaște cauzele care au dus la asemenea absențe am făcut recent un sondaj în județul Ilfov. În acest județ, din 252 de profesori repartizați de învățămîntul superior în acest an s-au prezentat la posturi numai 152. Unde sînt și de ce lipsesc de la datorie 100 de cadre didactice, pentru pregătirea cărora statul a investit peste 5 milioane de lei numai în perioada studiilor superioare ? Nu li s-au pregătit oare condiții bune de muncă ? Nu au fost primiți cu toată atenția și bunăvoința necesară ? Nici vorbă de așa ceva. În toate localitățile pe care le-am investigat a existat o preocupare deosebită pentru primirea tinerilor absolvenți, înlesnindu-li-se cazarea, masa, asigurîndu-li-se asistența pedagogică necesară.

La Liceul din Urziceni, directorul, profesorii și elevii școlii o așteaptă și acum, la mai bine de o lună de la deschiderea cursurilor, pe profesoara **PAULA ARDELEANU**, absolventă a Facultății de filologie. Colectivul didactic, colectiv tînăr și entuziast, care obține rezultate foarte bune în munca de pregătire a elevilor, pregătise chiar și o festivitate de bun venit. Începînd să afle cînd se va prezenta tovarășa Ardeleanu la post, inspectoratul școlar al județului Ilfov a fost informat de șeful acesteia că e plecată în voiaj la Paris și că nu se va prezenta la școala unde a fost repartizată... deoarece un fost coleg de liceu deține o funcție de răspundere la municipiul București și în acest fel va obține desigur o catedră în Capitală.

CONSTANTIN LICĂ, absolvent al Facultății de chimie, repartizat la Școala generală din Găiceni, a preferat să lucreze la un atelier al cooperației meșteșugărești.

ALEXANDRU LEIBOVICI, absolvent al Facultății de matematică, preferă să nu lucreze nicăieri decît să se ducă la Liceul nr. 1 din Giurgiu. (Și asta în timp ce Liceul din Giurgiu a fost ilustrat de profesori de matematici ca Ion Barbu și Traian Lalescu !).

KINTZBRAUN VICTOR, absolvent al Conservatorului „Ciprian Porumbescu", nu s-a prezentat la post pe motivul că studiază muzica ușoară la o școală populară, iar **ADRIANA ALĂMIIE**, absolventă a Facultății de biologie, repartizată, la Școala generală din Găișeni—Căscioare, preferă să rămînă casnică, deoarece „a îngroșit-o drumul".

Lista ar putea fi astfel continuată. La inspectoratul școlar al județului Ilfov se precizează că **optica acestor absolvenți de facultate, de a considera firesc să dezerteze de la datorie, a fost favorizată de ușurința cu care, în anii anteriori, cei în situații similare au putut obține avize și posturi de suplinitori în București.** Chiar și în acest an „furtul de cadre", cum îl califică prof. Ștelian Păun, inspector șef la Ilfov, a păgubit școlile din județ de numeroși profesori. **MIRCEA TRIFU**, de exemplu, absolvent al Facultății de matematică, titular la Liceul din comuna Hotarele, funcționează la Liceul „I. Neculce" din Capitală fără măcar să fi obținut avizul de plecare, în lipsa căruia încadrarea lui este ilegală. Cîți sînt oare în aceeași situație ? Cine și de ce intervine pentru încălcarea legii ? Și, mai ales, cum se întîmplă că deși catedrele vacante au fost ocupate prin concurs, se mai găsesc în Capitală posturi de suplinitori într-un număr atît de mare încît să pună în pericol buna funcționare a învățămîntului în școlile din județele apropiate ? Iată întrebări la care credem că se impune un răspuns din partea direcției de resort din Ministerul Învățămîntului, pe baza unei atente și minuțioase analize. Altfel, fluctuația de cadre didactice — atît în localitățile în care sînt repartizați tinerii absolvenți, cît și în școlile unde aceștia „se aranjează" — va continua să persiste, obligînd la soluții de improvizație, evident în dauna învățămîntului.

Mică de asemenea faptul că deși există legi care sancționează lipsa absolvenților de la posturile pe care singuri și le-au ales, acestea nu sînt puse riguros în aplicare. De ce ? Nu cumva cei care poartă răspunderea aplicării lor nu o fac întrucît ei înșiși au manifestat „îngăduințe" care, în fond, au dus la eludarea legii ? Sîntem convinși că analiza pe care ar fi de dorit să o facă direcția de specialitate din minister va duce și aici la clarificări revelatoare.

În repartizarea la posturi a absolvenților învățămîntului superior se mai întîlnesc și cazuri de birocratism care pun deseori inspectoratele școlare județene și pe absolvenți în situații nepălăcute, din care se iese cu destulă greutate și, mai ales, cu un mare consum de timp, energie și mijloace materiale. Este, de pildă, cazul repartizării mai multor absolvenți pe același post. În ce ne privește am mai atras atenția asupra unor astfel de situații, înregistrate în anii anteriori. Se vede treaba că cei răspunzători de repartizarea absolvenților nu sînt pe deplin conștienți de consecințele acestor „greșeli" atît în școală cît și în rîndurile celor care iau pentru prima oară contact cu munca la catedră. Astfel de situații am găsit numai în județul Ilfov în 14 cazuri, în care absolvenți ai I.E.F.S. și ai Facultății de educație fizică de la Institutul pedagogic au fost repartizați pe aceleași posturi : Aurel Tiblete și Maria Manta pe același post la Școala generală din Mihai Bravu, Valentin Zamfirescu și Niculina Tănăsescu pe același post la Școala generală din comuna Dărăști, Rozalia Roman și Dan Tudose la Școala generală din comuna Movilița etc.

Se impune să se ia măsuri ferme pentru înlăturarea unor asemenea situații în viitor și, mai ales, se impune ca toți cei care — beneficiind de condițiile create de partid și de stat — s-au pregătit să slujească școala, să îndeplinească cerințele legii, care sînt, în același timp, cerințele codului de onoare al oricărui educator.

CONSTANTIN RĂDOI

ÎN EDUCAREA TINERETULUI — UN FRONT COMUN AL ȘCOLII ȘI AL ORGANIZAȚIEI U.T.C.

Pe marginea plenarei C. C. al U.T.C.

Desfășurată în condițiile avîntului creator al întregului nostru popor pentru traducerea în viață a marilor obiective cuprinse în vastul program stabilit de Congresul al X-lea al P.C.R. în vederea făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate în țara noastră, recenta Plenară a C. C. al U.T.C. se înscrie ca un moment cu importante semnificații în viața organizației revoluționare a tineretului din patria noastră. Analizînd activitatea U.T.C. în rîndul tineretului din întreprinderile industriale de construcții și transporturi, munca desfășurată în domeniul politico-educativ a tineretului și activitatea U.T.C. în rîndul elevilor, lucrările Plenarei au reliefat eforturile susținute făcute de organizațiile și organele U.T.C. pentru îndeplinirea la nivel superior a obiectivelor și sarcinilor ce le revin, rezultatele pozitive obținute, neajunsurile ce s-au manifestat, precum și, îndeosebi, măsurile ce se impun pentru sporirea eficienței activității de viitor. În același timp lucrările Plenarei au evidențiat grăitor și emoționant adeziunea deplină a membrilor organizației, a întregului nostru tineret, la politica partidului de făurire neabătută a societății socialiste și de propășire continuă a patriei noastre.

Pornind de la faptul că, așa cum subliniază documentele de partid și de stat cu privire la învățămînt, școlii îi revin sarcini sporite în activitatea de instruire și educare a tineretului școlar, ținînd seama de faptul că, o dată cu prelungirea duratei școlarității obligatorii, cu sporirea capacității de cuprindere a învățămîntului postgeneral și cu modificările aduse în structura și conținutul învățămîntului profesional și tehnic se înregistrează în mod obiectiv o creștere corespunzătoare a ponderii elevilor în ansamblul tineretului de vîrstă uteciștă, lucrările Plenarei au subliniat necesitatea îmbunătățirii în continuare atît a conținutului, cît și a formelor de activitate educativă desfășurată de organizațiile U.T.C.

O idee afirmată cu tărie și claritate a fost necesitatea ca organizațiile U.T.C. din școli să se afirme și în continuare ca unul din principalele ajutoare de nădejde ale corpului profesoral în complexul proces de formare și de pregătire a elevilor pentru a deveni buni specialiști și buni cetățeni ai patriei noastre socialiste. Cu justificată satisfacție au subliniat participanții la plenară principalele realizări obținute de organizațiile U.T.C., în colaborare cu școala, cu cadrele didactice și ceilalți factori educativi, în activitatea desfășurată în rîndurile elevilor. Organizațiile U.T.C. au adus o amplă contribuție la mobilizarea elevilor pentru a-și îndeplini corespunzător principala lor sarcină, aceea de a învăța cu asiduitate, la sporirea numărului de elevi antrenați în concursurile de literatură română, matematică și fizică, la desfășurarea concursurilor cultural-artistice și de arte plastice etc., au dat un sprijin larg unei întregi serii de activități educative cu multiple valențe în educarea științifică, moral-civică și politică a elevilor cum sînt munca voluntar-patriotică și pregătirea elevilor pentru apărarea patriei, sărbătorirea unor evenimente importante din viața școlilor, editarea revistelor școlare, organizarea excursiilor etc.

Simțul de răspundere de care s-au dovedit a fi pătrunși reprezentanții tineretului nostru în înaltul lor al organizației s-a reliefat cu ocazia analizării principalelor neajunsuri care se mai mențin în activitatea organizațiilor U.T.C. din școli și a factorilor care le generează. La acest capitol s-a insistat asupra faptului că mai există încă un număr de elevi, membri ai U.T.C. care nu-și îndeplinesc în mod corespunzător obligația de a-și însuși cunoștințele predate, care nu învață cu seriozitatea necesară și cu conștiința răspunderii. Au fost aspru criticate unele atitudini de dezinteres și delăsare din partea unor membri ai organizației față de pregătirea lor ideologică și politică, unele manifestări necorespunzătoare de comportare a elevilor în școală, în afară.

Lector univ. ȘTEFAN COSTEA
director general adjunct în Ministerul Învățămîntului

(Continuare în pag. 3-a)

Un mic templu al cărții

Cei care au avut ideea organizării bibliotecii școlare municipale „Ion Creangă", ca și cei care au aranjat-o cu atîta bun gust, inteligență și intuiție pedagogică, merită toate laudele.

Mai întîi spațiul, cadrul, amenajarea exterioară și interioară. Cred că primul criteriu a fost, în această privință, atractivitatea, crearea unei atmosfere plăcute și liniștite, în care cititorul elev să poată găsi și destindere fizică, dar și stimulent intelectual, să se poată identifica cu lumea personajelor pe care le întîlnește în paginile cărților. Chiar de la poartă panouri mari, viu colorate, decupaje expuse pe pereții clădirii sugerează copiilor și adolescenților infinitul univers al cărților care îi așteaptă în sălile bibliotecii, îi invită să-l cunoască. Iar înăuntru, standuri multicolore, cataloage ilustrate, fișiere, mobilier comod și îmbietor, în culori care se armonizează perfect cu liniștea bibliotecii.

Tovarășa Febronia Costache, cea care, în calitate de directoare, a dovedit adevărate virtuți profesionale, ne-a explicat că fiecare din cele 4 săli ale bibliotecii a fost destinată unei anume vîrste de cititori. Celor mai mici dintre ei, care încă nu știu să descifreze abecedarul li s-au pus la dispoziție cărți sugestiv ilustrate, ca și jocuri pentru dezvoltarea unor deprinderi necesare în primii ani de școală. Două săli sînt destinate grupelor mijlocie și mare, care cuprind cititori pînă la 16 ani. Aici totul răspunde cerințelor programei școlare, nivelului de înțelegere al elevilor și preferințelor lor. Ultima sală este

M. VERDEȘ

(Continuare în pag. 3-a)

ANIVERSAREA UNOR LICEE

LA BRAD

Bradul, vechiul oraș românesc din Țara Zarandului, de pe malul Crișului Alb, a sărbătorit la 12 octombrie împlinirea unui veac de existență a liceului său.

Prima școală de grad mediu din această parte a țării, gimnaziul din Brad a luat ființă din inițiativa unui grup de intelectuali din Munții Apuseni, sprijiniți de conducerea comitatului Zarand, în frunte cu Ion Pipoș, comite suprem, dr. Iosif Hodoș și Amos Frîncu, vicecomiți. La întemeierea lui a luat parte activă populația din cele 92 comune ale fostului Zarand, care, prin donații, a contribuit la strîngerea fondurilor necesare pentru înălțarea acestui lăcaș de cultură. Declarațiile de donare, „făcute din voie liberă", întărite prin subscriere proprie și confirmate de administrația românească a comitatului sînt, așa cum se subliniază în monografia alcătuită în 1919 de profesorul dr. Ioan Radu, „o clasică dovadă despre însuflețirea și dorul de progres a poporațiunei sărace de pe aceste dealuri".

După cincizeci de ani de la înființare, gimnaziul se transformă în liceu, iar conferința profesorală din 20 iunie 1919, la propunerea directorului Ștefan Albu, hotărăște ca liceul să poarte numele lui Avram Iancu.

Începuturile gimnaziului din Brad au fost deosebit de grele. Școala nu avea o clădire corespunzătoare, nu avea mobilierul și nici materialul didactic necesar. De abia în 1922 dobîndește localul în care funcționează și astăzi.

(Continuare în pag. a 2-a)

LA TÎRGU MUREȘ

Sîmbătă și duminica trecută, liceul „Al. Papiu Ilarian" din Tîrgu Mureș a aniversat cinci decenii de rodnică activitate pe ogorul învățămîntului din patria noastră.

Începuturile sale sînt strîns legate de evenimentele istorice de importanță deosebită ce s-au produs în viața poporului nostru la sfîrșitul primului război mondial, cînd masele populare, întrunite în marea Adunare de la 1 decembrie 1918, hotărăsc unirea Transilvaniei cu România, înfăptuind o aspirație de veacuri a poporului. S-a deschis astfel calea pentru dezvoltarea națiunii, a economiei, științei și culturii sale, pentru intensificarea activității tuturor forțelor progresiste ale societății. În aceste împrejurări, în toamna anului 1919, prin hotărîrea Consiliului dirigent, resortul Instrucțiunii și al Cultelor din Sibiu, se aprobă înființarea liceului căruia i se atribuie numele lui Al. Papiu-Ilarian, reprezentant de seamă al eroicelor generații pașoptiste, eminent istoric și jurist și om de stat.

La conducerea noului așezămînt de cultură a fost numit ca director un harnic și inimos profesor, dr. Petcu Hetcou. Înfruntînd cu mult curaj și abnegație greutățile inerente începutului, de multe ori determinate de neglijența și lipsa de interes pe care o manifestau autoritățile vremii, conducerea liceului și corpul său profesoral au reușit, printr-o muncă asiduă, să-i creeze un real prestigiu, situîndu-l printre cele mai apreciate licee din țară.

(Continuare în pag. a 2-a)

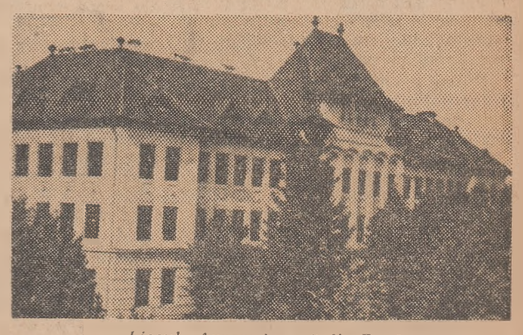

Liceul „Avram Iancu" din Brad

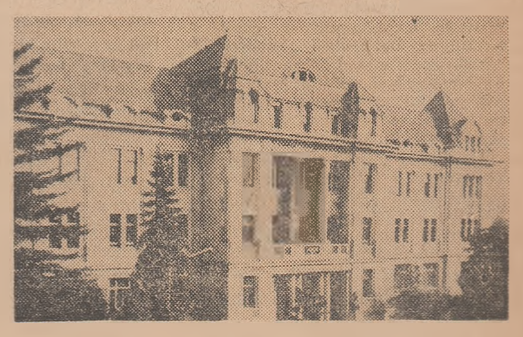

Liceul „Al. Papiu-Ilarian" din Tg. Mureș

Preocupări actuale ale sindicatelor

ONOAREA STATUTULUI ETIC ȘI PROFESIONAL AL CORPULUI DIDACTIC

Indicațiile cuprinse în documentele Congresului al X-lea al partidului cu privire la sarcinile specifice ale organelor și organizațiilor sindicale au determinat organizarea de către Comitetul Uniunii sindicatelor din învățămînt și cultură a unor acțiuni de îndrumare și instruire care au avut ca efect o mai bună orientare a activității sindicatelor din instituțiile de învățămînt în scopul sporirii contribuției acestora la buna desfășurare a procesului de învățămînt, la educarea personalului din școli în spiritul eticii socialiste, la asigurarea unei informări și documentări rapide și eficiente a corpului profesoral, în scopul aprofundării caracterului științific al întregii activități instructiv-educative.

Pornind de la aceste sarcini, comitetul sindicatului învățămînt din municipiul Brașov și-a alcătuit un plan de activitate a cărui pondere cade pe problemele ce definesc statutul profesional, etic și juridic al personalului didactic.

— Ne preocupă îndeaproape — ne-a spus tov. **VICTOR BIRSAN,** președintele comitetului — lămurirea deplină, în fiecare școală a poziției pe care o are în societatea noastră contemporană omul școlii, educatorul, a drepturilor și îndatoririlor acestuia în lumina recentelor documente de partid și de stat și acționarea consecventă în sensul respectării acestora. Este evident că respectul de care se bucură învățătorul, profesorul în rîndul elevilor, al părinților, al opiniei publice depinde în mod determinant de respectul pe care îl arată el îndeplinirii nobilei sale profesiuni, de poziția sa etică, de înaltul simț de răspundere dovedit în îndeplinirea sarcinilor. Iată de ce comitetul nostru a orientat birourile grupelor sindicale din școli să discute, în adunările trimestriale care au avut loc între 1-14 octombrie a.c., teme privind etica activității didactice. De pildă, la liceele nr. 1 și nr. 4 și la școlile generale nr. 6, nr. 12 și nr. 15, au fost dezbătute teme ca „Profilul moral al educatorului", „Exemplul personal al educatorului" etc. La școlile generale nr. 2 și nr. 5 și la Liceul economic nr. 1, adunările generale trimestriale au luat în discuție temele „Drepturile și îndatoririle cadrelor didactice", „Preocuparea colectivului școlii pentru aplicarea prevederilor Statutului personalului didactic" și „Personalitatea educatorului, factor de cultură și civilizație".

Firește însă că măsurile luate de organele sindicale nu s-au oprit numai la dezbateri în adunările trimestriale. Aș vrea să citez, pe această linie, acțiunile inițiate de sindicatele de la Institutul pedagogic și de la Institutul politehnic care au organizat întîlniri ale absolvenților din acest an cu cadre didactice de prestigiu și cu specialiști din producție. Tema discuțiilor — înaltul comandament social pe care-l reprezintă prezentarea la posturile unde au fost repartizați, unde își pot valorifica în condiții optime cunoștințele profesionale însușite în anii de studiu — caracterul convingător al acestor acțiuni au contribuit la ridicarea nivelului conștiinței profesionale a tinerilor absolvenți care s-au prezentat, în marea lor majoritate, la posturile respective și s-au încadrat în munca ce le-a fost încredințată.

Dezvoltîndu-și activitatea pe acest plan, comitetul sindicatului învățămînt din Brașov va analiza în perioada imediat următoare, împreună cu inspectoratul școlar județean, situația tuturor suplinitorilor din orașul nostru și va organiza în rîndul acestora o muncă de lămurire temeinică, astfel încît să renunțe la situația de provizorat — dăunătoare atît bunului mers al învățămîntului cît și carierei lor personale — și să solicite încadrarea lor pe posturile de specialitate existente în școlile din mediul rural care resimt încă nevoia de cadre cu calificare superioară. De asemenea, comitetul sindicatului a îndrumat birourile grupelor sindicale să analizeze împreună cu conducerile școlilor activitatea personalului tehnic-administrativ, pentru a determina întărirea disciplinei în muncă și folosirea eficientă a celor 8 ore zilnice de activitate.

O preocupare importantă a activității noastre din această perioadă o constituie și sprijinirea muncii organizațiilor sindicale din școlile sătești, în vederea realizării cu deplin succes a sarcinilor specifice. Pentru întărirea disciplinei și a simțului de răspundere al tuturor cadrelor didactice, organizațiile sindicale din școlile sătești duc, alături de conducerile școlilor respective, o acțiune susținută pentru combaterea practicii negative de a se cere în mod nejustificat concedii fără plată pentru mai multe luni de zile.

Datorită schimburilor de experiență inițiate și a sprijinului metodic pe care l-au primit, birourile unor grupe sindicale (de exemplu cele din Sercaia, Ungra, Racoșul de Jos, Bărcuț etc.) și-au orientat cu precădere acțiunile din această perioadă către sprijinirea tinerilor învățători și profesori, ajutîndu-i să se încadreze în viața localităților respective. Ca urmare a preocupării birourilor grupelor sindicale, tinerelor cadre li s-au creat condiții corespunzătoare de locuit și de aprovizionare, iar profesorii cu experiență îndelungată le acordă o asistență profesională competentă.

Grija noastră permanentă — a încheiat tov. Birsan — este ca activitatea organizațiilor sindicale din Brașov pentru continua perfecționare a muncii personalului didactic să nu aibă un caracter de campanie, ci să se desfășoare în mod continuu, susținut. Considerăm ceea ce s-a întreprins doar ca un început, ale cărui roade vom căuta să le îmbogățim prin acțiuni mai eficiente, inițiate pe planuri multiple, în fiecare școală.

În pragul școlii

Acordarea premiilor anuale pentru studii teoretice și lucrări metodice privind activitatea pionierească.

La inițiativa de a sprijini și stimula cercetarea și fundamentarea științifică a activității pionierești, Biroul Consiliului Național al Organizației Pionierilor a acordat premiile anuale pentru cele mai valoroase studii teoretice și lucrări cu caracter metodic din acest domeniu, după cum urmează:

Premiul al III-lea: volumul „Din experiența cercurilor de pionieri și școlari". Autori: Florea Geanu, Valeriu Nordan, Miruna Preda-Secu, Octavian Chiriță, Teodora Cojocaru, Mărcia Bratiloc, Tordan Lenkovic, Dănuș Adalbert, Ion Oprea, Tiberiu Botoșan, Kiss Zoltan, Alexe Corneliu, Valeriu Nicola, Florentin Preda, Grumelia Dulgheru, Terezia Vătafu, Cecilia Mariana, Maria Debu, Ionel Cîrstea, Alex. Jianu, Florența Mărăcine, Laura Vlaicu, Leonida Gușata, Alexa Dumitru, Ilie Tudose, Const. Cotruță, Nițu I. Toma, Stan Ghena, Virginia Andrei, Angela Dumitrescu, D. Coltea, Petre Voicana, Marilena Bas, Aurelia, Apostol, Gh. Gheje, Virginia Gurău, Elena Mureșan, Irina Bleiau și Nicolae Lambert. (Editura Didactică și pedagogică).

Menționăm:

— lucrării „Manifestări cultural-artistice ale tineretului școlar" de Elena Vodă și Claudiu Vodă (Editura didactică și pedagogică);

— suitei de articole „Cum scurt de aeromodelism" de Otto Hintz, publicate în revista Educația pionierească;

— lucrării [illegible] virstei pionieriei de Ioana Mareș și Aurel Filipescu, editată de consiliul județean Constanța al Organizației pionierilor.

Sesiune de lichidare

Ministerul Învățămîntului aduce la cunoștința celor interesați că profesorii, învățătorii și educatoarele în funcție la data de 15 martie 1969 care nu au obținut definitivarea în învățămînt — fie că au fost respinși de 3 ori la acest examen, fie că din diferite motive nu s-au prezentat la el și au pierdut astfel dreptul să-l mai dea — se vor putea prezenta, în mod excepțional, la sesiunea de lichidare, organizată în acest scop în vacanța de primăvară a elevilor din anul școlar 1969/1970.

Înscrierile pentru această sesiune urmează să se facă prin direcțiunile școlilor, la inspectoratele școlare județene.

Inspectoratele școlare județene (municipiul București), după verificarea dosarelor candidaților înscriși vor efectua inspecțiile speciale în trimestrele I și II ale anului școlar 1969—1970.

Examenul se va desfășura după programele în vigoare pentru examenul de definitivare în învățămînt.

PREDAREA LEGII PROPORȚIILOR ÎN COMBINAȚIILE CHIMICE

Întrucît elevii trebuie să opereze permanent cu legile care călăuzesc fenomenele chimice, transmiterea cunoștințelor privind aceste legi are o deosebită importanță. Considerăm că deducția legilor respective poate fi realizată cu bune rezultate printr-o lecție activă, în care elevii, bazîndu-se și pe cunoștințele anterioare, să conducă să tragă singuri concluziile necesare.

Urmînd această cale, în predarea legii proporțiilor definite (a constanței compoziției substanțelor), îi voi întreba, de pildă, pe elevi dacă atunci cînd se combină două substanțe simple pentru a da naștere la o substanță compusă, combinarea are loc în proporții cantitative diferite sau cantitățile substanțelor utilizate sînt nedeterminate. Pentru a le da posibilitatea să răspundă la această întrebare se poate organiza o experiență — combinarea sulfului cu pilitura de fier. Combinînd o cantitate mai mare de pilitură de fier cu puțin sulf elevii vor constata, cu ajutorul unui magnet, că o parte din pilitura de fier rămîne necombinată și că, dacă se procedează invers, luîndu-se o cantitate mai mare de sulf și puțină pilitură de fier, rămîne sulf necombinat. Le arătăm că, pentru stabilirea proporției cantitative de combinare a sulfului cu fierul, ne folosim de ecuația reacției: A Fe = 56 u.a.m.; AS = 32 u.a.m.: Fe + S = FeS. Sub simbolurile fierului și sulfului vom nota masele atomice respective: 56 + 32 = 88. Ecuația arată că elementele se vor combina în dependență de masele lor atomice, adică 56 g de fier cu 32 g de sulf pentru a da 88 g sulfură de fier. Deci, raportul de combinare:

$$\frac{Fe}{S} = \frac{56}{32} = \frac{7}{4}$$

Adică, pentru ca reacția de combinare să se realizeze complet, sînt necesare 7 g fier și 4 g sulf, astfel încît nici o cantitate din substanțele care au reacționat să nu rămînă necombinată.

Putem exemplifica legea proporțiilor definite și cu ajutorul reacției de combinare a hidrogenului cu oxigenul a reacției dintre un acid și un hidroxid, dintre un acid și un oxid de metal etc. Consider necesar ca abia după aceste exemplificări să stabilesc împreună cu elevii enunțul legii: „O substanță compusă are o compoziție constantă indiferent pe ce cale s-ar obține. Această substanță compusă este formată totdeauna din aceleași elemente chimice, unite în aceeași proporție". Sau: „Pentru a obține aceeași substanță compusă elementele componente se combină totdeauna în același raport de masă, constant și bine definit". Este necesar să subliniem că legea proporțiilor definite confirmă, în același timp, și legea conservării masei substanțelor.

Studierea acestei legi ne permite să precizăm și noțiunea de echivalent chimic. Din reacția de combinare a hidrogenului cu clorul pentru a forma acidul clorhidric elevii vor deduce că 1 g de hidrogen se combină cu 35,5 g de clor, din reacția de combinare a hidrogenului cu oxigenul vor deduce că 1 g de hidrogen se combină cu 8 g de oxigen, iar din reacția de combinare a hidrogenului cu sulful vor deduce că 1 g de hidrogen se combină cu 4,9 g sulf. Ovidiu pe care o voi trage din aceste reacții îi va ajuta să formuleze noțiunea de echivalent chimic.

Elevii își vor da seama totodată, pe baza experiențelor, că unele elemente care nu se combină direct cu hidrogenul se combină cu un echivalent din alt element și că, deci, într-o reacție chimică un echivalent dintr-un element se combină cu un echivalent din alt element. Le voi arăta apoi că echivalentul chimic al unui element este numeric egal cu raportul dintre masa atomică și valența elementului, dîndu-le cîteva exemple concrete. De pildă, le putem arăta că echivalentul chimic al aluminiului, care se calculează împărțind masa atomică a acestuia (26 u.a.m.) la valență (egală cu 3), este 8,7. Subliniind importanța calculării echivalentului chimic pentru substanțele compuse (acizi, hidroxizi, săruri) vom calcula împreună cu elevii echivalentul chimic pentru NaOH, prin masa moleculară (40) împărțită la valența metalului (1), deci a $Ca(SO_4)$:

$$= \frac{160}{2} = \text{[illegible]} \quad = \frac{?}{?} =$$

$$= 26 \text{ a } Al_2(SO_4)_3 = \frac{342}{6} = 57.$$

Pentru a consolida aceste cunoștințe îmi propun să le cer elevilor să rezolve cît mai multe exemple, eventual în cadrul unei lucrări de control.

Trecînd la legea proporțiilor multiple formulată de Dalton, voi prezenta oxizii posibili ai azotului: protoxidul de azot, oxidul de azot, trioxidul de azot sau anhidrida azotoasă, hipoazotida și tetroxidul de azot, pentoxidul de azot sau anhidrida azotică, făcîndu-i atenți pe elevi asupra faptului că aceeași cantitate de azot se combină cu cantități diferite de oxigen (de două, de trei, de patru ori mai mari), dînd mai multi compuși ai azotului cu oxigenul. Aplicînd legea proporțiilor definite la fiecare din oxizii de mai sus, elevii vor deduce că 28 g N se combină cu 16 g oxigen pentru a da 44 g protoxid, cu de două ori 16 g oxigen pentru a da 60 g bioxid, cu de trei ori 16 g oxigen pentru a da 76 g trioxid, cu de patru ori 16 g oxigen pentru a da 92 g tetroxid și cu de cinci ori 16 g oxigen pentru a da 108 g pentoxid. Observarea acestui exemplu ne va conduce la formularea legii: „Cînd două elemente formează între ele mai multe combinații, o anumită cantitate din primul element se combină cu al doilea element în proporții care variază cu numere întregi și mici".

Pentru fixarea cunoștințelor referitoare la această lege consider indicat să se dea și alte exemple, referitoare la oxizii sulfului, ai carbonului, la apă și la apa oxigenată, la compușii fierului cu sulf etc.

În ultima parte a lecției vom stărui asupra legii conservării masei substanțelor. Vom începe, de exemplu, prin a le reaminti elevilor că, folosind simbolurile elementelor și formulele chimice, putem scrie ecuații chimice care să permită să reprezentăm transformările chimice ale substanțelor. O experiență, organizată cu ajutorul elevilor, va permite acestora să înțeleagă mai bine despre ce este vorba. Bunăoară, vom agăța pe talerul unei balanțe două pahare Erlenmeyer, care să conțină, unul, o soluție de clorură de natriu, iar celălalt o soluție de azotat de argint (sau unul sulfat de cupru, iar celălalt hidroxid de natriu). După ce echilibrăm balanța, numărăm conținutul unui pahar în celălalt pahar. Elevii constată că balanța rămîne în echilibru. Reacția chimică petrecută între cele două substanțe va fi consemnată pe tablă și comentată. Formulăm apoi ecuația, scriind în primul membru formulele substanțelor care se combină iar în cel de al doilea formulele substanțelor care rezultă din combinare. Subliniem că pentru a se realiza egalitatea între membri este necesar ca felul și numărul atomilor din primul membru să fie aceleași cu felul și numărul atomilor din membrul al doilea. Aceasta demonstrează legea conservării atomilor sau legea conservării masei substanțelor. „Masa substanțelor care intră într-o reacție chimică este egală cu masa substanțelor ce rezultă din acea reacție chimică".

Scriind în membrul I formulele substanțelor care se combină (clorură de natriu și azotat de argint), iar în membrul al doilea formulele substanțelor care rezultă din reacția chimică (clorură de argint și azotat de natriu), elevii vor deduce, printr-o judecată simplă, modul cum se poate satisface legea conservării atomilor ajungînd la scrierea ecuației sub formă corectă.

Calculînd suma maselor moleculare ale substanțelor care reacționează elevii vor constata că ea este egală cu suma maselor moleculare ale substanțelor care rezultă din reacție. Scriind din nou ecuația reacției, notînd de data aceasta sub formulele chimice masele moleculare, ei își vor da seama că suma maselor moleculare din primul membru este egală cu suma maselor moleculare din al doilea membru.

Este bine să-i punem pe elevi în situația de a aplica legea conservării atomilor (a masei substanțelor) și la alte exemple de ecuații chimice și, de asemenea, să le dăm exerciții de scriere a unor ecuații care să reprezinte reacțiile chimice între substanțe.

Prof. O. ROȘEANU
Liceul „Spiru Haret"

Aniversarea unor școli

La Brad

(Urmare din pag 1)

Dar cu, toate greutățile materiale întîmpinate, ea s-a remarcat printr-o activitate susținută pe tărîmul învățămîntului. Din rîndurile profesorilor care au lucrat aici în primele decenii de existență a școlii s-au afirmat, printr-o contribuție deosebită, George Părău, Constantin Costin, Moise Lazăr, Simion Băcilă, Nicolae Mihelțeanu, Artemin Feneșan, Simion Munteanu, Petru Prodan, Ion Velovan, Nicolae Mărgineanu, Ștefan Albu, Trebuie spus, de asemenea, că profesorii acestei școli au fost militanți activi pentru dobîndirea drepturilor și libertăților naționale și sociale ale poporului. „Memorandumul" din 1892 a avut în gimnaziul din Brad un răsunet deosebit. Cadrele didactice și elevii și-au exprimat în presa vremii protestul față de măsurile represive luate împotriva memorandiștilor, au trimis telegrame și scrisori de solidarizare cu aceștia. În 1918, zeci și zeci de elevi ai școlii, în frunte cu profesorii lor, s-au alăturat maselor populare și au plecat la Alba-Iulia pentru a participa la marea Adunare care consfințea desăvîrșirea unificării statului național român.

În anii de după unirea Transilvaniei cu România liceul se consolidează și se dezvoltă continuu, fiind încadrat cu profesori temeinic pregătiți, mulți dintre ei doctori în științe. Tradiția liceului este ilustrată în acești ani de dascăli ca dr. Pavel Oprișa, Ștefan Albu, dr. Ioan Radu, dr. Ioan Suciu, Candin Ciocan și alții.

La împlinirea unui secol de existență, Liceul „Avram Iancu" din Brad se află în plină înflorire. De la două clase cu 47 de elevi înscriși în anul școlar 1869—1870, Liceul „Avram Iancu" a ajuns acum la peste 650 de elevi. În ultimii cinci ani clădirea lui a fost modernizată, s-a amenajat un complex de baze sportive, s-au reutilat laboratoarele, sala de gimnastică și biblioteca, care cuprinde peste 14000 volume. În cursul anului școlar trecut s-a construit din fondurile statului un local modern pentru internat, având o capacitate de 180 locuri, local care a fost inaugurat cu ocazia sărbătoririi centenarului.

Manifestările prilejuite de împlinirea unui veac de existență a Liceului din Brad au început sîmbătă, 11 octombrie cu vernisajul unei expoziții comemorative în care au fost prezentate documente din activitatea desfășurată în acești 100 de ani. Cadrele didactice, elevii și oaspeții au participat apoi la o sesiune de comunicări cu tema „Liceul «Avram Iancu» din Brad — factor de cultură și civilizație în Zarand". În cea de a doua zi a festivităților, duminică, a avut loc o emoționantă întîlnire la care au luat parte foști și actuali profesori și elevi, absolvenți din trecut și elevi, numeroși invitați. A fost de față tovarășul Ioachim Moga, membru al C.C. al P.C.R., prim secretar al Comitetului județean Hunedoara al P.C.R., care a salutat colectivul didactic al școlii și pe elevi, urîndu-le ca în acest an școlar să dobîndească noi și importante realizări. Cu prilejul festivității s-au dezvelit o placă comemorativă și un bust al lui Avram Iancu, care a participat în 1869 la inaugurarea liceului.

În încheiere participanții la festivitate au adresat **Comitetului Central al partidului, tovarășului** Nicolae Ceaușescu, o telegramă în care, printre altele, se spune: „Întruniți în adunarea festivă consacrată sărbătoririi centenarului acestui străvechi lăcaș de învățămînt și cultură din ținutul Zarandului, cadrele didactice, elevii și absolvenții liceului „Avram Iancu" din Brad își exprimă și cu acest prilej recunoștința fierbinte și adînca mulțumire față de Partidul Comunist Român, de Comitetul său Central, față de dumneavoastră, mult stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, pentru grija deosebită ce o purtați școlii românești, corpului profesoral, pentru condițiile tot mai bune de viață și învățătură de care se bucură toți elevii patriei noastre. Însuflețiți de perspectivele măreț jalonate de Congresul al X-lea al P.C.R. — se arată în continuare în telegramă — noi, cadrele didactice și elevii Liceului «Avram Iancu», participăm cu întreaga ființă și putere de muncă la transpunerea în viață a măsurilor stabilite de partid pentru dezvoltarea și perfecționarea continuă a învățămîntului românesc. Pentru noi, ca și pentru întregul popor, cuvîntul și îndemnul partidului înseamnă chemare la luptă pentru realizarea de fapte tot mai măreț, demne de minunatele zile pe care le trăim".

IOAN BÎRNA
inspector general în Ministerul Învățămîntului

La Tîrgu Mureș

(Urmare din pag 1)

De pe băncile sale s-au ridicat oameni care aduc astăzi o contribuție substanțială la progresul țării în diverse domenii de activitate. Să-i amintim, printre ei, pe acad. prof. univ. dr. docent N. Sălăgeanu, prof. univ. dr. docent D. Tudoran, prof. univ. I. Ciobanu, conf. univ. N. Hangea.

Ca și celelalte instituții de învățămînt din țara noastră, Liceul „Al. Papiu Ilarian" a cunoscut o dezvoltare deosebită în anii construcției socialiste. În acești ani, prin fondurile ce i-au fost alocate, liceul a fost înzestrat cu instalații și aparataj modern, s-au reamenajat laboratoarele, sala de sport etc., creîndu-se astfel condiții optime de studii. În cele trei secții ale sale — curs de zi, seral și fără frecvență — funcționează în acest an un număr de 64 de clase, cu un efectiv de peste 1800 de elevi. La pregătirea acestora își aduc contribuția peste 100 de profesori și cadre ajutătoare. Rezultatele muncii lor se concretizează în succesele obținute de elevi la examenele de bacalaureat și la concursurile de admitere în învățămîntul superior, în cadrul olimpiadelor pe specialități, la care mulți dintre ei ocupă locuri fruntașe pe țară, în activitățile U.T.C. și de pionieri, în concursurile cultural-artistice și sportive etc. Toate aceste rezultate au fost și sînt posibile datorită politicii juste a partidului și statului nostru în domeniul învățămîntului, grijii permanente pe care organele locale de partid și de stat o acordă dezvoltării învățămîntului și ridicării eficienței lui, ca și datorită stăruinței depuse de profesori.

Cu prilejul sărbătorii semicentenarului, sîmbătă 11 octombrie, în sala de festivități a liceului a avut loc o sesiune științifică la care au participat Nicolae Vereș, prim secretar al Comitetului județean Mureș al P.C.R., președintele Consiliului popular județean, activiști de partid și de stat, numeroși oameni de știință și cultură, foști elevi ai liceului. La sesiune a luat parte prof. univ. Miron Constantinescu, ministrul învățămîntului, care, după ce a salutat corpul profesoral și elevii liceului, a subliniat sarcinile deosebite ale învățămîntului din țara noastră care decurg din documentele Congresului al X-lea al partidului. Au fost prezentate comunicări științifice de către prof. univ. dr. docent Ștefan Pascu, membru corespondent al Academiei, rectorul Universității „Babeș Bolyai" din Cluj, conf. univ. Emil Cernea, de la Facultatea de drept a Universității din București, lector univ. Teodor Pompiliu de la Facultatea de istorie a Universității din Cluj, dr. Vasile Netea, cercetător principal la Institutul de istorie „N. Iorga" al Academiei, Constantin Rusu, Erdely Ștefan și alții.

Duminică, în cadrul adunării entuziaste care a avut loc, Simion Vășiești, directorul liceului, a făcut o amplă prezentare a activității desfășurate de acest lăcaș de cultură în cei 50 de ani. În continuare a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Vereș, care a subliniat sarcinile liceului privind modernizarea și perfecționarea continuă a procesului instructiv-educativ.

La sfîrșitul adunării a fost adoptat textul unei telegrame adresate **C.C. al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu**, în care se spune, printre altele: „Cadrele didactice, elevii de ieri și de astăzi, toți cei prezenți, întruniți la sărbătorirea semicentenarului Liceului „Al. Papiu Ilarian" din Tîrgu Mureș, vă transmit, iubite tovarășe Nicolae Ceaușescu, vii și nețărmurite sentimente de prețuire, de mulțumire pentru neobosita dumneavoastră grijă și atenție acordată învățămîntului, grijă de care a beneficiat din plin și liceul nostru.

Liceul nostru se prezintă astăzi ca o școală modernă, bine înzestrată, oferind condiții optime de studiu tineretului, cultivînd cu dragoste tot ceea ce ne leagă de istoria glorioasă a străbunilor, de înfăptuirile fără precedent de astăzi ale oamenilor muncii români și de alte naționalități din această parte a țării.

Pe băncile școlii învață cu rîvnă aproape 2.000 de tineri în limba lor maternă. Pătrunși de răspunderea ce o avem față de partid și popor, am depus și vom depune și de acum înainte toată energia și priceperea noastră pentru ridicarea învățămîntului la nivelul cerințelor contemporane, cu rîvna și entuziasmul pe care ni le dă aderiunea deplină la Directivele Comitetului Central. Legea învățămîntului și documentele programatice ale Congresului al X-lea al partidului".

Prof. BAZIL CIACOI

La Tihău

Sărbătoare a fost, în cursul acestei săptămîni, și la Tihău, străveche așezare românească de la confluența văii Almașului cu Someșul. Școala generală din această comună a împlinit două secole de existență. În cadrul festivităților care au avut loc cu acest prilej a fost fixată pe clădirea școlii o placă comemorativă. De asemenea, s-a desfășurat o sesiune de comunicări.

La adunarea festivă consacrată evenimentului au rostit cuvinte de salut și au adresat felicitări cadrelor didactice și elevilor școlii sărbătorite Ioan Tihăuan, secretar al Comitetului județean de partid Sălaj, foști elevi și cadre didactice ale școlii.

Într-o atmosferă de entuziasm, cei prezenți au adresat **Comitetului Central al P.C.R., tovarășului Nicolae Ceaușescu**, o telegramă, în care se spune printre altele:

Cadrele didactice, elevii, părinții, ne angajăm să depunem toate eforturile pentru a aplica deplin bogatele idei directoare ale partidului nostru drag referitoare la învățămînt. Vom face tot ce ne stă în putință pentru ca școala noastră, valorificînd tradiția îndelungată a învățămîntului românesc, să-și exercite rolul de factor activ și responsabil în opera de formare pentru viața a tineretului, în viața spirituală a satelor noastre. Dorim să vă încredințăm, stimate tovarășe Nicolae Ceaușescu, că noi, sălăjenii prezenți la sărbătoarea școlii din Tihău, vom lupta neobosit pentru dezvoltarea și perfecționarea învățămîntului. Ne propunem să depunem eforturi sporite pentru a grăbi procesul de înălțare socialistă a țării, de ridicare a gradului de cultură și civilizație pe pămîntul drag al României.

La Sighetul Marmației

La sfîrșitul săptămînii trecute, la Sighetul Marmației a fost sărbătorit semicentenarul liceului — primul liceu românesc de pe meleagurile maramureșene.

Festivitățile au început prin prezentarea unor referate care au tratat despre participarea liceului la viața culturală și științifică a Maramureșului, despre contribuția pe care au adus-o profesorii și absolvenții lui la dezvoltarea culturii românești. La încheierea festivităților, primul secretar al Comitetului județean Maramureș al P.C.R., Gheorghe Blaj, a salutat pe participanți și a dat citire textului unei telegrame adresate **Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului Nicolae Ceaușescu**, în care se arată, printre altele, că întregul corp profesoral și elevii, împreună cu foștii absolvenți ai liceului, își îndreaptă gîndurile cu dragoste și recunoștință către conducerea partidului și statului nostru, exprimîndu-și și cu această ocazie aderiunea nestrămutată față de politica internă și externă, marxist-leninistă, a partidului și statului nostru.

SĂPTĂMÎNA ECONOMIEI

În fiecare an o săptămînă din luna octombrie este închinată unei acțiuni la care participă milioane de cetățeni ai patriei noastre de toate categoriile și de toate vîrstele: acțiunea de economisire.

În școli acțiunea de economisire a devenit o tradiție cu semnificații și rezonanțe multiple, valoroasă nu numai pentru caracterul său util, practic, ci mai ales pentru bogatele sale valențe educative. Educația în spiritul economiei intră tot mai mult în preocupările fiecărui pedagog. La lecții, la discuțiile din orele de dirigenție, cu prilejul vizitării întreprinderilor industriale și a întreprinderilor agricole socialiste, învățătorii și profesorii le arată elevilor grija pe care oamenii muncii din toate domeniile o acordă economiilor, bunei gospodăriri, chibzuinței, îi fac să înțeleagă că economisirea de bunuri materiale și de muncă, grija față de bunul obștesc, planificarea chibzuită a activității constituie în zilele noastre una din cele mai concrete expresii ale patriotismului.

În același timp, cultivarea spiritului de economie se realizează în școli prin antrenarea directă a copiilor în acțiunea de depuneri bănești. Cecul de economii școlar este purtat acum de un număr din ce în ce mai mare de elevi. Sînt numeroase școli și clase care, datorită economiilor realizate de elevi, au făcut excursii frumoase prin țară în vacanțele școlare. În alte locuri s-au organizat acțiuni de economisire în vederea procurării echipamentului sportiv și tot din economii elevii își satisfac dorințele personale, de la o carte pînă la un aparat de fotografiat.

Desigur, economisirea nu trebuie privită ca o acțiune pe timp limitat, care se încheie prin îndeplinirea scopului propus. Din punct de vedere educativ, esențială este formarea deprinderii de a fi chibzuit, de a ști cum să folosești în modul cel mai judicios banii.

Dibăcia pedagogică a educatorului constă în a determina ca acțiunea de economisire să devină o acțiune de durată, care să-l pregătească pe elev pentru viață.

RAID ANCHETĂ

DE CE SE AMÎNĂ LA INFINT REZOLVAREA UNOR PROBLEME URGENTE?

În primele zile ale celei de a patra săptămîni a anului şcolar am vizitat şcolile de pe valea Dimboviţei, consemnînd apoi, în paginile numărului trecut al gazetei, cîteva probleme care reclamau o grabnică rezolvare. În ultimele zile ale aceleiaşi săptămîni ne-am îndreptat spre altă parte a ţării — judeţul Tulcea — urmărind, în continuare, cum a debutat noul an de învăţămînt.

Ca şi în intreaga ţară, în şcolile tulcene am întîlnit o atmosferă de lucru intensă, profesori şi învăţători entuziaşti, care îşi îndeplinesc conştiincios nobila lor misiune. Pagini întregi s-ar putea scrie despre acest minunat colţ de ţară, despre oamenii săi harnici şi inimoşi. În cele ce urmează nu vom face acest lucru, ci ne vom opri asupra unor aspecte negative. O facem nu pentru că ele caracterizează munca de aici, ci pentru că, semnalîndu-le, am vrea să fie de urgenţă soluţionate.

La o lună după deschiderea cursurilor, sîntem nevoiţi să mai vorbim încă despre difuzarea manualelor şcolare, operaţiune care, normal, ar fi trebuit încheiată de mult. În raidul nostru am întîlnit, elevi care nici pînă acum nu au primit manualele, acest dar de preţ făcut de partid şi de stat, acest instrument neapărat necesar pentru însuşirea cunoştinţelor căpătate în şcoală.

Dar să analizăm lucrurile mai îndeaproape. La Şcoala generală din Murighiol lipsesc manualele de limba franceză pentru clasa a V-a. Vă puteţi imagina ce greutăţi întîmpină elevii care acum trebuie să descifreze pentru prima dată a.b.c.-ul unei limbi străine? Vă închipuiţi ce enorme dificultăţi se ridică în faţa tinerei lor profesoare, lipsită de orice experienţă, cu atît mai mult cu cît primele 18 lecţii, care au un caracter introductiv, se bazează în exclusivitate pe ilustraţiile din manual?

Acesta este faptul: elevii din Murighiol n-au manualul de franceză. Unde se află el? L-am descoperit a doua zi printre teancurile de cărţi nedistribuite din depozitul „Icomcoop" — Tulcea. Am aflat astfel că în depozitul de carte şcolară din Tulcea au sosit, în preajma deschiderii cursurilor, 700 de exemplare din manualul de limba franceză pentru clasa a V-a, în loc de 1241, cîte erau necesare. În schimb, la Măcin au sosit 1265 de exemplare faţă de 872 de exemplare cîte trebuiau pentru şcolile din această parte a judeţului! Şi iată cum, de aici au început recartări şi redistribuiri, inventare şi parainventare, note suplimentare de comenzi — în sfîrşit — complicaţii. Situaţii asemănătoare s-au înregistrat şi la manualele pentru alte clase şi discipline. Cu ele încearcă să se justifice lucrătorii de la „Icomcoop"-Tulcea. **Dar care dintre aceste justificări pot ţine locul manualelor lipsă? Cu ce sînt vinovaţi elevii că în sistemul de distribuire a manualelor s-au produs încurcături?**

Din fericire, fenomenul nu este general, dar excepţii sînt destul de numeroase. Există, de altfel, şi încurcături de alt gen. De pildă, în unele pachete de manuale sosite la liceul din Babadag, printre ediţiile noi s-au găsit şi exemplare din ediţii vechi. La Şcoala generală din Letea s-au rătăcit chiar pachete întregi de asemenea manuale.

La „Icomcoop" — Tulcea am căutat să aflăm cînd vor fi difuzate cantităţile restante de manuale. Deşi am deranjat o lume întreagă aflată într-un inventar (ah! inventarele astea, organizate exact atunci cînd este treabă mai multă!) tot n-am reuşit să ştim precis ce perspective se întrevăd în viitorul apropiat.

— La ora viitoare de franceză elevii din Murighiol vor avea după ce să înveţe? — am întrebat.

— Păi dacă n-a venit directorul cu o notă de comandă... Îi dădeam manualele chiar dacă eram în inventar.

Răspunsul acesta trebuie analizat mai atent, pentru mai multe motive.

Întîi pentru că, într-adevăr, dacă toţi directorii ar fi mai activi, s-ar putea rezolva mai repede unele probleme care altfel nu merg de la sine. Realitatea este că directorul şcolii din Murighiol a trecut o dată, la 26 septembrie, pe la depozit, a văzut că nu sînt cărţi, a înălţat din umeri şi şi-a văzut liniştit de alte treburi.

Dar răspunsul distribuitorilor de carte trădează o mentalitate pe care am întîlnit-o şi în alte părţi: „să vină să şi le ia!". Se uită de multe ori că pentru difuzarea manualelor şcolare organizaţiile comerciale încasează sume frumoase, care reprezintă 17 la sută din valoarea cărţilor. Pe întreaga ţară se plătesc milioane de lei pentru ca manualele să ajungă la timp şi în bune condiţii în mîna elevilor. În multe judeţe din ţară am văzut directori transformaţi ad-hoc în comis-voiajori, cărînd cu braţele sau cu mijloace de transport proprii pachete cu cărţi. Cine încasează rabatul comercial pentru acestea?

● Manualele aşteptate de şcolarii din Murighiol zac în depozitul „Icomcoop" — Tulcea ● Cum am fost nevoiţi să ne transformăm în distribuitori de cărţi ● Clasa a IX-a este plină, dar nu au fost cuprinşi toţi elevii din circumscripţie ● Vom avea oare în curînd mai multe telefoniste decît posturi telefonice şi mai multe dactilografe decît maşini de scris? ● Unde-i lege nu-i tocmeală-un proverb care trebuie transpus în practică ●

Pînă la începerea anului şcolar difuzarea manualelor şcolare se face prin centrele de librării şi difuzare a cărţii (în mediul urban) şi prin reţeaua cooperaţiei de consum (în mediul rural). Pentru manualele apărute după începerea cursurilor există contracte care stabilesc obligaţia organizaţiilor comerciale de a le transporta la centrele de comună, de unde urmează să fie preluate de şcoli. **Dar rezolvarea încurcăturilor pe care le fac cei ce distribuie cartea în sarcina cui cade?**

Revenind la situaţia concretă pe care am întîlnit-o la Tulcea trebuie să spunem că nici în ziua cînd ne-am aflat noi la depozit nu se întrevedeau posibilităţi ca manualele restante să ajungă rapid la elevi. Cum în ziua aceea — sîmbătă 11 octombrie — urma să vizităm, şcoala din satul Partizanul, în comuna Maliuc, am împachetat şi am luat noi cele 14 manuale destinate acesteia. Vă asigurăm, tovarăşi de la „Icomcoop", că la această oră manualele sînt în ghiozdanele elevilor. Aşteptăm contravaloarea rabatului comercial. Nu de alta, dar ar fi păcat să-l încasaţi dumneavoastră!

Ca şi în alte părţi, bunul mers al clasei a IX-a a şcolii generale de 10 ani a constituit o preocupare de frunte pentru inspectoratul şcolar şi pentru colectivele didactice din judeţul Tulcea. Aici funcţionează în acest an 24 de clase a IX-a. Peste tot cursurile au început cu seriozitate şi nu ne îndoim că vor duce la rezultatele aşteptate.

Să ne oprim însă asupra unor probleme rămase încă în suspensie. La începutul toamnei a fost o adevărată avalanşă de cereri de înscriere în clasa a IX-a, numărul celor ce solicitau înscrierea întrecînd pe cel planificat. Planul a fost deci revăzut, la Tulcea, de pildă, înfiinţîndu-se cinci clase a IX-a în locul celor trei planificate. Totuşi, o serie de elevi au rămas pe dinafară deşi, după cum se ştie, în circumscripţiile unde iau fiinţă şcoli de 10 ani frecventarea cursurilor de către elevii necuprinşi în şcolile postgenerale este obligatorie. De ce s-a întîmpinat acest lucru? Pentru că, în multe cazuri, au fost înscrişi în clasa a IX-a elevi din alte părţi sau absolvenţi din seriile mai vechi. Este foarte bine că s-a făcut acest lucru dar în nici un caz nu trebuiau lăsaţi în afara şcolii acei absolvenţi ai clasei a VIII-a care aveau obligaţia să frecventeze cursurile clasei a IX-a.

Amintim cu acest prilej şi celorlalte inspectorate şi, în mod deosebit, conducerilor şcolilor generale de 10 ani că este necesară o urgentă analiză a situaţiei şcolarizării tinerilor din circumscripţiile de care răspund. Trebuie create toate condiţiile ca şcoala generală de 10 ani să fie frecventată de toţi tinerii care au această obligaţie.

Practica în producţie a elevilor clasei a IX-a constituie, de asemenea, o problemă asupra căreia trebuie să fie îndreptată toată atenţia, căci şi aici se întîlnesc unele anomalii. Iată, de pildă, cum stau lucrurile în comuna Mahmudia. Consultînd situaţia repartizării la practică — întocmită după preferinţele elevilor şi ale părinţilor — am constatat că mulţi învaţă dactilografia, se pregătesc să devină telefonişti, să lucreze în comerţ, la frizerii şi coafuri etc. După cît se pare, la Mahmudia, într-un viitor apropiat vom avea mai multe telefoniste decît posturi telefonice şi mai multe dactilografe decît maşini de scris. Cine o să mai facă agricultură, cine o să mai facă zootehnie, cine o să se descurce în gospodărie?

Nu am fi ridicat această problemă şi nu am fi pus această întrebare dacă nu ne-am fi dat seama că e vorba aici de un fenomen cu caracter mai general, întîlnit şi în alte părţi din ţară, în rîndurile acelor tineri care se feresc de munca pe ogoare. **Şcoala, cadrele didactice au datoria de a face mai mult pentru educarea tinerilor pentru muncă şi prin muncă.** Şcoala sătească de 10 ani trebuie să pregătească în primul rînd nu viitori funcţionari, vînzători şi frizeri, ci agricultori de nădejde, oameni legaţi de satul lor, de pămîntul pe care-l lucrează, buni gospodari, tineri cu o mai bogată cultură generală, care să ştie să ducă mai departe şi să ridice pe o treaptă superioară îndeletnicirile şi meseriile părinţilor şi bunicilor lor.

Practica în producţie a elevilor din clasa a IX-a va trebui, de aceea, să fie mai mult legată de specificul fiecărui sat, al fiecărui judeţ.

Şcolarizarea tuturor copiilor şi frecvenţa lor regulată este una din condiţiile esenţiale ale realizării politicii şcolare a partidului şi statului nostru. Dreptul la învăţătură, asigurat azi în condiţiile cele mai bune, trebuie onorat aşa cum se cuvine. Frecventarea cursurilor este obligatorie prin lege şi nu mai este necesar să insistăm asupra neajunsurilor pricinuite de necuprinderea în şcoală a întregii populaţii şcolare. Totuşi, în judeţul Tulcea mai există un număr — redus, ce-i drept — de elevi neşcolarizaţi. Aceşti elevi trebuie aduşi neîntîrziat la şcoală. Cu cît va trece timpul şi prezentarea lor la şcoală se va amîna, cu atît va fi tot mai greu să fie realizată buna lor pregătire.

Realizarea acestei sarcini presupune şi crearea unor mai bune condiţii de transport la şcoală, ca şi muncă de lămurire. Există însă şi părinţi care îi frustrează pe copiii lor de dreptul la învăţătură ce le-a fost asigurat de stat. Nu înţelegem de ce se manifestă faţă de aceştia o inexplicabilă îngăduinţă. Aproape peste tot în judeţ consiliile populare comunale nu au trecut la încasarea amenzilor care au fost aplicate în anul şcolar trecut de către şcoli, conform legii. Conducerile cooperativelor agricole de producţie n-au fost nici ele suficient de receptive la cererile directorilor de şcoli, ale învăţătorilor şi profesorilor, de a fi sprijiniţi în această privinţă. În sfîrşit, multe şcoli s-au complăcut ele însele în această situaţie: era mai comod aşa. Mai mult: în acest an şcolar, deşi s-a înregistrat o slabă frecvenţă, nu a fost aplicată nici o amendă. Ce îşi spun atunci părinţii nepăsători? „Vechile amenzi nu se încasează, altele nu se dau, înseamnă că se poate să ne vedem de treburi". **Am vrea să reamintim cititorilor noştri de cîte ori au cerut, în şedinţe şi consfătuiri, în articole de presă etc., introducerea amenzii pentru părinţii care nu-şi trimit copiii la şcoală. Iată că există de peste un an o asemenea lege. De ce nu este aplicată consecvent?**

Şcolarizarea tuturor copiilor este o problemă care nu suferă nici o aminare şi care trebuie să se afle la loc de frunte pe agenda de lucru a oricărui inspector şcolar, a oricărui director şi profesor, a oricărui primar.

★

Din analiza unor exemple oferite de şcolile pe care le-am vizitat în judeţul Tulcea, se desprind concluzii valabile şi pentru alte judeţe. Situaţiile asemănătoare celor despre care vorbeam mai sus se cer grabnic soluţionate. Nu pot fi aminate la infinit problemele care trebuiau să fie rezolvate acum o lună de zile, la începutul anului şcolar.

MIRCEA IONEL

O nouă şcoală în cartierul Tătăraşi din Iaşi

UN SCRIS CARE SE IMPUNE

Cu toate că unii cercetători din lumea şcolii au ajuns la părerea că scrierea de mînă îşi pierde tot mai mult din însemnătate, nu se poate afirma că ar exista motive care să infirme necesitatea de a se perfecţiona scrierea manuală. Nimeni nu-şi poate rezerva dreptul de a nesocoti progresele tehnicii în domeniul scrierii cu ajutorul maşinii de scris, dar şi în viitor trebuie să ne călăuzească grija pentru scrierea de mînă. Înarmarea copiilor cu deprinderea de a scrie citeţ, frumos, de a respecta orizontalitatea şi paralelismul rîndurilor chiar şi pe hîrtia neliniată, punînd un accent deosebit pe sporirea ritmului şi a vitezei scrierii de mînă trebuie să rămînă o preocupare permanentă.

De cîţiva ani a început în unele şcoli experimentarea scrierii verticale şi simplificate. Oarecum tradiţionalişti în acest domeniu, deşi fără a fi respectat vreodată rigorile scrierii cursive-oblice, cei care aveam să începem experimentul nu am fost lipsiţi de îndoieli cu privire la succesul pe care-l vizau iniţiatorii. Ne-a trebuit curaj şi, mai ales, a fost necesar să ne informăm cu privire la consecinţele psiho-anatomice atît ale scrierii cursive-oblice, cît şi ale scrierii verticale simplificate. De un considerabil sprijin ne-au fost în această privinţă studiile semnate de dr. Florica Bagdasar:

Un bogat material ne-a fost pus la îndemînă de înşişi elevii claselor V-VIII şi chiar de cei din clasele II-IV. Se ştie că nu o dată corectarea lucrărilor trimestriale, a extemporalelor, ca să nu mai vorbim de testele nilnice, este foarte dificilă pentru învăţători şi profesori, din cauza indescifrabilităţii scrisului unui mare număr de elevi. Mai mult, chiar elevii sînt puşi uneori în situaţia critică de a nu-şi putea citi scrisul: fie că scriu extrem de aplecat, fie că, dînd literelor o direcţie verticală, transformă literele buclate în bastonaşe.

Pornind de la cerinţa ca *între scris şi citit să existe un raport direct, care să favorizeze atît scriptorul cît şi cititorul*, renunţînd la caietele cu liniatură oblică şi folosind caietul cu pătrăţele în etapa desenării literelor am eliminat, de la început, un fapt cu evidente consecinţe negative pentru copilul din clasa I — existenţa unor caiete cu liniaturi diferite. Trecerea la caietul cu liniatură dictando nu a prezentat, în acest fel, nici o greutate atunci cînd elevii au ajuns în clasa a II-a La sfîrşitul anului şcolar, ei au putut scrie perfect lizibil pe hîrtie neliniată (fără să folosească transparentul), dînd rîndurilor orizontalitate şi paralelism.

Şi mai mult s-a perfecţionat scrisul copiilor în clasa a III-a, aşa cum o atestă probele date de ei pe hîrtie neliniată, de lăţimea colii ministeriale. Pentru a evita subiectivismul în aprecierea acestor probe am cerut sprijinul colegilor care predau limba română la clasele V-VIII. Urmărind experimentul nostru în decurs de trei ani, aceştia au manifestat un interes deosebit faţă de scrierea verticală şi simplificată, fiind direct interesaţi ca elevii să dobîndească un scris citeţ şi frumos. De multe ori ne luau probele de cum intram în cancelarie: le cercetau cu migală, le comparau cu extemporalele ori cu lucrările scrise date de elevii claselor V-VIII. Comparaţia i-a dus la părerea că scrierea verticală şi simplificată este superioară scrierii oblice.

La sfîrşitul anului şcolar în clasa a III-a am pus la îndemîna colegilor 310 probe de scriere (fişe), pentru aprecierea calităţii scrisului sub raportul lizibilităţii, al esteticii, al orizontalităţii rîndurilor, al paralelismului rîndurilor şi axei literelor din cuvinte, al verticalităţii literelor, al regularităţii şi proporţiei acestora. Fişele au fost apreciate cu foarte bine, bine, mediocru şi slab. Din totalul de 310 fişe, 131 au fost notate cu „foarte bine", 118 cu „bine", 41 cu „mediocru" şi 20 cu „slab". Rezultatele comparării scrisului de la sfîrşitul clasei a II-a cu scrisul de la sfîrşitul clasei a III-a este următorul: volumul literelor s-a micşorat, aşa încît scrisul seamănă cu cel al scriptorului matur, instruit; orice cuvînt, chiar cu un număr mare de semne, poate fi citit dintr-o singură privire, fără nici o poticnire, rapid; literele au regularitate şi păstrează o proporţie justă; orizontalitatea rîndurilor este bună, la fel paralelismul lor şi paralelismul axei literelor cu bastonaşe simple ori buclate; viteza medie, ritmul de scriere la copiere, au crescut de la 38-42 semne pe minut la sfîrşitul clasei a II-a, la 48-52 şi chiar mai multe semne pe minut la sfîrşitul clasei a III-a. La dictare se cîştigă încă un spor. Deşi există o mare asemănare în scrisul elevilor, personalitatea scriptorului este evidentă, fiecare elev dînd literelor un element care le deosebeşte de literele altui elev. Viteza şi ritmul citirii unui text scris cursiv, oblic, chiar de tipar, sînt mai mici decît la citirea aceluiaşi text scris cu litere drepte de tipar, fapt ce se constată atît la cititorii maturi cît şi la cei de vîrstă şcolară.

Concluziile noastre pledează, deci, în favoarea scrierii verticale şi simplificate, pentru că acest model de scriere convine în cel mai înalt grad atît celor care scriu, cît şi celor care citesc scrierea de mînă.

Extinderea experimentării scrierii verticale şi simplificate în şcolile a şapte sectoare din Capitală şi în cîteva clase din şcoli urbane şi rurale din fiecare judeţ, antrenînd învăţători entuziaşti şi cu tragere de inimă, va aduce, sintem siguri, elemente noi în favoarea îmbunătăţirii scrierii de mînă.

Înv. IOAN CHIOREANU
Şcoala generală nr. 61 din comuna Dobroieşti-Bucureşti

Etimologia şi înţelegerea cunoştinţelor

Asistenţele la ore, ca şi inspecţiile speciale la care am participat ne-au dat prilejul să constatăm — şi nu de puţine ori — că unii elevi nu cunosc etimologia termenilor pe care îi folosesc, înregistrarea acestora făcîndu-se mecanic, papagaliceşte. Or, această deficienţă diminuează mult conţinutul ştiinţific al unei lecţii, înţelegerea cunoştinţelor.

Pentru a ilustra pe „viu" la ce duce neglijarea de către profesori a explicării termenilor utilizaţi în lecţie, vom cita cîteva exemple pe care le-am culeş personal.

La o oră de dirigenţie, în care s-a vorbit despre Delta Dunării, profesorul diriginte a amintit că această parte a ţării ne furnizează, printre altele, şi caviar. Întrebîndu-i apoi pe elevi ce este caviarul, ei nu au putut să ne dea nici un răspuns. Am asistat odată la o lecţie de anatomie al cărei subiect a fost sistemul nervos central şi în care s-a vorbit şi despre cornul lui Ammon. Un elev întrebat de noi cine a fost Ammon a răspuns ferm: „Desigur, un anatomist". Firească, era de aşteptat un asemenea răspuns atîta vreme cît profesorul n-a explicat că formaţia encefalică „cornul lui Ammon" este denumită aşa prin comparaţie cu unul din coarnele zeului Ammon. În condiţii asemănătoare n-ar fi de mirare să auzim că şi Achile, al cărui nume este folosit pentru a desemna un tendon, a fost şi el... anatomist. La o altă lecţie de anatomie, despre coloana vertebrală, denumirea primei vertebre, atlas, a rămas cu totul obscură pentru elevi, ba mai mult, i-a pus în încurcătură, ei întrebîndu-se ce legătură poate exista între vertebra respectivă şi atlasul geografic. Ştiind bine că este posibilă o asemenea relaţie, întrucît cuvîntul „atlas" le este familiar elevilor de la geografie, profesorul avea datoria să le explice cum titanul Atlas — pedepsit de Jupiter să suporte pe umerii săi bolta cerească fiindcă a vrut să urce la cer, împreună cu alţi titani, pentru a-l detrona — şi-a împrumutat numele vertebrei care susţine capul.

Lipsa de explicaţii etimologice duce şi la expresii greşite de tipul „muşchiul miocardic" în loc de miocard, întrucît elevii, neştiind că prefixul mio derivă de la cuvîntul latin mus, care înseamnă muşchi, nu-şi dau seama că a spune muşchiul miocardic e egal cu a spune „muşchiul muşchiul cardiac".

Neglijarea explicării etimologice duce şi la rostirea şi scrierea eronată a unor cuvinte — situaţie pe care, din păcate, o întîlnim destul de des la mii de elevi.

Pentru remedierea acestor deficienţe este recomandabil ca pe masa de lucru a profesorului să existe cît mai multe şi variate dicţionare, enciclopedii, îndreptare, pentru a fi consultate după necesităţi. În acelaşi timp, explicarea etimologică a termenilor trebuie să se bucure de mai multă atenţie şi din partea autorilor de manuale, întrucît mulţi dintre aceştia nu-i dau importanţa cuvenită sau o neglijează cu totul.

Prof. dr. CONSTANTIN SIMIONESCU
Dragomireşti-Vale, jud. Ilfov

CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI • CONTINUĂRI

In educarea tineretului — un front comun

ra şcolii şi în societate. S-a subliniat necesitatea desfăşurării unei mai hotărîte şi mai eficiente activităţi pentru combaterea concepţiilor şi manifestărilor înapoiate ce se mai întîlnesc în rîndurile unei părţi a elevilor, pentru promovarea în masa elevilor a sistemului de valori intelectuale etice şi estetice specifice orînduirii noastre socialiste.

Ceea ce a caracterizat în mod deosebit lucrările plenarei a fost preocuparea expresă ca, pe baza analizei rezultatelor obţinute şi a neajunsurilor manifestate în munca organelor şi a organizaţiilor U.T.C. din şcoli, să se stabilească şi să se adopte cele mai potrivite şi mai eficiente măsuri de natură să conducă la ridicarea nivelului calitativ al activităţii U.T.C. în rîndul elevilor şi la sporirea contribuţiei acesteia la munca de educare a tineretului şcolar. S-a subliniat că, în condiţiile preocupărilor sporite ale şcolii pentru modernizarea procesului de învăţămînt, pentru sporirea valorii educative, formative a acestuia, principalul obiectiv al activităţii organizaţiilor U.T.C. din şcoli trebuie să-l constituie stimularea interesului, a dragostei şi a pasiunii elevilor pentru învăţătură. Organizaţiile U.T.C. au fost chemate să sprijine şcoala militînd activ pentru întărirea disciplinei elevilor, pentru respectarea regulamentelor şcolare şi crearea unui puternic climat de opinie împotriva tuturor acelora care se abat de la normele vieţii şcolare. S-a apreciat că e necesară intensificarea muncii organizaţiilor U.T.C. pentru dezvoltarea la elevi a pasiunii faţă de ştiinţă şi cultură, pentru îmbogăţirea substanţială şi elevarea vieţii spirituale a tinerilor, insistîndu-se asupra importanţei pe care o are extinderea şi consolidarea cercurilor pe obiecte şi tehnico-aplicative, constituirea societăţilor ştiinţifice, organizarea, acolo unde există condiţiile necesare, a unor case ale tehnicii pentru elevi.

O direcţie principală de viitor a activităţii organizaţiilor U.T.C. din şcoli o va constitui îmbunătăţirea muncii politico-ideologice, de educaţie patriotică şi moral-cetăţenească a elevilor, intensificarea acţiunilor menite să-i mobilizeze la însuşirea temeinică a cunoştinţelor din domeniul ştiinţelor sociale, să contribuie la transformarea acestor cunoştinţe în convingeri profunde, în dragoste fierbinte faţă de patrie, devotament nemărginit faţă de partid şi hotărîre nestrămutată de a lupta pentru înfăptuirea politicii sale creatoare. În vederea înfăptuirii acestor obiective, organizaţiile U.T.C., împreună cu conducerile de şcoli şi cadrele didactice, vor iniţia o mare diversitate de acţiuni pentru cunoaşterea şi însuşirea de către elevi a documentelor Congresului al X-lea al Partidului. Vor fi extinse totodată formele de activitate care şi-au dovedit eficienţa în educarea patriotică a elevilor, care contribuie la înarmarea lor cu concepţia ştiinţifică despre lume şi viaţă, cu principiile fundamentale ale politicii partidului şi statului nostru, care promovează în rîndurile tineretului atitudini ferme, combative faţă de concepţiile înapoiate şi dezvoltă o înaltă responsabilitate socială.

O nouă treaptă calitativă vor trebui să urce şi activităţile cultural-artistice, sportive şi turistice, ca şi cele de pregătire a elevilor pentru apărarea patriei.

Organizaţiile U.T.C. sînt chemate totodată să-şi facă în mai mare măsură simţită prezenţa sistematică şi eficientă în sprijinirea elevilor pentru cunoaşterea propriilor lor capacităţi şi, pe această bază, să favorizeze orientarea lor în alegerea profesiunii.

Ridicarea calitativă a întregii munci educative desfăşurată de organizaţia U.T.C. alături de şcoală şi de ceilalţi factori educativi reclamă şi o mai accentuată diversificare şi adecvare a formelor de activitate la particularităţile şi preferinţele elevilor, o înnoire judicioasă a metodelor şi modalităţilor specifice de acţiune. În acelaşi timp lucrările plenarei au scos în evidenţă faptul că, pentru ca multiplele sarcini ce stau în faţa organizaţiei să poată fi cuprinse la nivelul cerinţelor actuale, este necesar ca în activitatea practică de zi cu zi să se depună eforturi permanente pentru înlăturarea formalismului în muncă, pentru evitarea paralelismelor şi a suprapunerilor pentru mai buna corelare a acţiunilor desfăşurate de organizaţiile U.T.C. în comun cu şcoala şi cu ceilalţi factori educativi.

O concluzie generală care a rezultat din ansamblul dezbaterilor este aceea ca înfăptuirea marilor obiective şi sacini înscrise în planul de măsuri privind îmbunătăţirea activităţii U.T.C. în rîndurile elevilor impune realizarea unei cît mai strînse conlucrări între organele Ministerului Învăţămîntului şi ale C.C. al U.T.C. la nivel central, judeţean, municipal, orăşenesc sau comunal, realizarea unui front comun al şcolii şi organizaţiei U.T.C., bazat pe o concepţie unitară, pe un program judicios de acţiuni, în cadrul căruia fiecare din factorii angajaţi în procesul complex de formare şi de pregătire a tineretului şcolar pentru muncă şi viaţă să-şi aducă cu maximă eficienţă contribuţia sa specifică, îndeplinindu-şi în acest fel, înalta misiune ce le este încredinţată.

Un mic templu al cărţii

destinată literaturii scrise în limbile străine pe care elevii le studiază în şcoală

În total biblioteca cuprinde pînă în momentul de faţă 20.000 de volume. Cît priveşte numărul cititorilor, nu se poate încă da o cifră exactă, deoarece ea sporeşte aproape zilnic.

De cînd a început şcoala, biblioteca a devenit şi gazda primitoare a unor acţiuni colective. Aici au loc bunăoară, ore de lectură, întîlniri cu scriitorii, dimineţi de basm pentru cei mici. Într-un cuvînt, biblioteca aceasta poate fi comparată cu un mic templu al culturii unde toţi cei care-i păsesc pragul sînt ajutaţi să iubească şi să înţeleagă cartea.

Pe ce căi modernizăm FORMAŢIA MATEMATICA (II)

— ANCHETĂ INTERNAŢIONALĂ —

În cadrul anchetei noastre internaţionale, cu prilejul căreia o serie de specialişti în domeniul predării disciplinelor matematice au fost solicitaţi să răspundă la întrebările :

1. În ce direcţie trebuie orientat, în perspectivă, învăţămîntul matematic în liceu ?

2. Sînteţi pentru o specializare matematică timpurie ?

3. Care sînt formele cele mai eficiente pentru pregătirea elevilor talentaţi în domeniul matematicii ?

4. Cum poate fi intensificată contribuţia matematicienilor din învăţămîntul universitar şi din institutele de cercetări la formarea viitoarelor cadre din acest domeniu ?

publicăm în acest număr răspunsurile primite de la :

Prof. dr. VICTOR IOSIFOVICI LEVIN,

Universitatea „V. I. LENIN"- MOSCOVA

1 Cercetările pe care le întreprind specialiştii sovietici în didactica matematicii cu privire la perfecţionarea şi modernizarea programelor şcolare de matematică se orientează spre găsirea căilor de natură să permită cuprinderea în programe şi manuale a ideilor fundamentale ale matematicii contemporane şi în acelaşi timp către conturarea factorilor esenţiali în studiul acesteia — bazele logicii matematice şi însuşirea matematicii calculatorii. În această direcţie se înfruntă însă concepţii şi tendinţe contradictorii. S-a văzut că nu întotdeauna ceea ce părea nou era în acelaşi timp şi înaintat şi ceea ce părea tradiţional, clasic, era în acelaşi timp şi învechit. După părerea mea, oricît de atrăgătoare ar fi ideea cuprinderii unui număr cît mai mare de ramuri şi capitole ale matematicii moderne în programele şcolii de cultură generală, practic aceasta este nerealizabilă pentru masa elevilor. De aceea, orientarea noastră actuală urmăreşte îmbinarea celor două momente esenţiale în formaţia matematică din şcoală : pe de o parte pregătirea majorităţii elevilor pentru a-şi însuşi cunoştinţe utile în scopul participării lor la procesul de producţie, iar pe de altă parte asigurarea unui fundament trainic pentru continuarea studiului de specialitate în şcoala superioară.

2 Specializarea timpurie în matematică poate fi pusă în discuţie doar pentru o foarte mică parte din elevi, înzestraţi cu aptitudini deosebite. Din constatările noastre, această înzestrare nu este exhaustivă în sfera matematicii, ci se referă chiar de la început la unul sau altul dintre domeniile acestei ştiinţe. În acelaşi sens cred că trebuie orientată şi educaţia matematică a acestor elevi.

3 Dezvoltarea multilaterală a aptitudinilor constituie un principiu fundamental al învăţămîntului sovietic de cultură generală. În domeniul matematicii, această dezvoltare poate fi obţinută prin organizarea unor studii facultative în şcoli (studii prevăzute, de altfel în noua programă de matematică din învăţămîntul sovietic), prin intermediul olimpiadelor matematice — întîlniri care dezvoltă emulaţia între elevii talentaţi — prin editarea în tiraje de masă a unor lucrări de popularizare a disciplinelor matematicii moderne etc. În practica învăţămîntului sovietic, un loc de frunte în dezvoltarea aptitudinilor îl au şcolile cu program special de fizică şi matematică.

4 Legătura permanentă a matematicienilor din şcoala superioară cu studiul matematic din şcoala de cultură generală poate evidenţia, sînt convins, multiple căi de întărire a contribuţiei oamenilor de ştiinţă la pregătirea viitoarelor generaţii de intelectuali. De aceea căutăm în continuare formele cele mai eficiente de întărire a acestei legături.

Prof. MARCEL SOENS,

Inspector general în învăţămînt — Belgia :

1 Experimentări intense de mai mulţi ani au dus în Belgia, la elaborarea unei noi programe de matematică, care se aplică din septembrie 1968, începînd cu toate clasele a VI-a, cuprinzînd elevi de 12 ani. Principalele capitole ale acestei programe sînt : ansambluri, relaţii, numere naturale, numere întregi, echipolenţe şi translaţii în geometrie, repetarea unor probleme de calcul. Din acest an şcolar, programa va fi aplicată şi la clasa a V-a din Belgia, ca şi în Franţa, numerotarea claselor se face în ordine descrescătoare. n.r) Temele la această clasă cuprind cunoştinţe despre relaţii, mulţimi numere raţionale, geometrie afină — proiecţii paralele, translaţii, omotetii — şi geometrie metrică — simetrii, izometrii, congruenţa figurilor.

2 Vă interesează desigur cum au fost primite aceste măsuri de profesorii din învăţămîntul superior şi din învăţămîntul secundar ? Trebuie să recunosc că reacţiile au fost foarte diferite. Reforma se bucură de sprijinul deplin al profesorilor din universităţi şi al tinerei generaţii de profesori din licee. O altă parte a profesorilor de liceu şi unii profesori din institutele de învăţămînt superior tehnic aduc critici programei, considerînd-o prea abstractă şi orientată insuficient către problemele de calcul. Comisia însărcinată cu elaborarea programei încearcă să aducă unele retuşuri în această privinţă.

Pentru a da o imagine în perspectivă a felului cum este concepută programa, vreau să arăt că pentru ultimele clase de liceu, au fost prevăzute cunoştinţe de calcul vectorial, calcul matricial, calcul diferenţial şi integral, statistică matematică. Vor fi reduse mult rolul geometriei analitice — pînă acum disciplină de bază în liceu — precum şi tematica orelor de geometrie descriptivă.

4 Pregătirea şi recicl.area matematicienilor reprezintă o problemă urgentă, care se poate rezolva prin căi şi mijloace diferite. Noi considerăm eficiente cursurile prin corespondenţă, grupurile de lucru cu caracter regional şi studiul individual al masivei literaturi de specialitate editată în prezent.

Prof. VLADIMIR MICIC,

Universitatea din Belgrad

1 O cerinţă a modernizării matematicii în şcoala secundară este asigurarea caracterului intensiv al predării ei. În acelaşi timp, studiul trebuie orientat către teme care să faciliteze trecerea de la învăţămîntul de cultură generală la universitate. Este indispensabil, după părerea noastră, ca aceste teme să dea un ansamblu de cunoştinţe finit. Cu orice mijloace se impune evitarea dezinteresării faţă de studiu a celor mai buni elevi.

Ce capitole sînt abordabile cu precădere în acest context ? După părerea noastră, învăţămîntul matematic din şcoala secundară trebuie să includă neapărat elemente de teoria mulţimilor, de algebră liniară, precum şi de geometrie analitică plană şi în spaţiu. În ceea ce priveşte calculul diferenţial şi integral, acesta ar putea rămîne obligatoriu doar pentru şcolile secundare specializate.

2 O specializare mai timpurie este de dorit cu condiţia de a nu uita nici o clipă că şcoala trebuie să asigure în acelaşi timp o educaţie cu caracter general. Dacă ne referim la specializarea timpurie a viitorilor matematicieni, este de mare importanţă ca, încă de la început, învăţămîntul să aibă un riguros caracter ştiinţific, iar noţiunile transmise să aibă o formă finită şi logică.

3 Tinerii matematicieni trebuie să fie cuprinşi în reţelele unei activităţi organizate. Depinde de condiţiile unei ţări sau ale unei localităţi dacă aceste reţele se vor numi şcoli speciale sau doar clase speciale, cercuri sau cicluri de studii. Considerăm că este posibil şi chiar indispensabil cu elevii să fie cuprinşi într-o activitate ştiinţifică serioasă, dar aceştia activităţi trebuie să le asigure o asistenţă permanentă de specialitate şi o orientare precisă.

4 Cadrele didactice din învăţămîntul superior trebuie să fie în contact permanent cu şcoala de cultură generală şi să ia parte activă la realizarea activităţilor în cadrul procesului de învăţămînt şi chiar a unor activităţi extraşcolare. În mod special este necesar ca ei să-i ajute pe elevii dotaţi în străduinţa acestora de a pătrunde în sfera unei activităţi ştiinţifice creatoare.

„REVISTA DE PEDAGOGIE"

Numărul 9/1969 al „Revistei de pedagogie" cuprinde, la rubrica „Studii", materialele „Cercetarea pedagogică în faţa exigenţelor societăţii socialiste" de **Ion Gh. Stanciu**, „O etapă nouă în dezvoltarea învăţămîntului general" de **Ion T. Radu**, „Fişa pedagogică şi problemele cunoaşterii şi orientării şcolare a elevilor" de **Romeo Dăscălescu** şi **Dumitru Muster**.

La rubrica „Cercetări-Experimente" sînt înserate articolele „Aferentaţia inversă" şi acceptorul acţiunii în instruirea programată" de **Vasile Bunescu**, „Unitatea influenţelor educative în procesul formării personalităţii" de **Ion Dragu** şi **Anton Vasilescu**, „Dezvoltarea gîndirii creatoare a elevilor prin studiul matematicii" de **Gleb Simionescu** şi **Vasile Ştefănescu**, „Îndrumarea autoeducaţiei preadolescenţilor" de **Andrei Barna**. „Introducere la programa de caligrafie pentru clasa a II-a de **Ana-Maria Ichim** şi **Alexandru Filipovici**, „Particularităţi ale lecturii independente a adolescenţilor" de **Romulus Şiclovan** şi „Anchetă în rîndul pedagogilor de internate" de **Valeriu Samu**.

Luminiţa Ghivirigă semnează materialul „Folosirea anchetelor în cercetarea pedagogică".

La rubrica „Istoria şcolii şi gîndirii pedagogice" se publică articolele „Conceptul de şcoală populară în gîndirea pedagogică din Transilvania pînă la 1918", de **Vasile Popeangă** şi „Petru Şpan despre valenţele educative ale vetrei părinteşti", de **Teodor Gal**.

Revista cuprinde de asemenea articolele „Integrarea televiziunii în învăţămînt" de **Vasile Teodorescu**, „Pedagogia nondirectivă" de **Bernard Grigoriu**, precum şi rubricile „Cronica vieţii ştiinţifice", „Critică şi bibliografie", „Vitrina pedagogică".

„GAZETA MATEMATICĂ"

A apărut recent „Gazeta matematică", seria A, nr. 6/1969. În numărul ei inclinm articolele : „Despre unele probleme de analiză numerică", de A. Haimovici, „Rolul matematicii în economie şi reflectarea acestui rol în liceu şi în învăţămîntul superior" de N. Mihăilă, „Manualul de algebră pentru clasa a XII-a" de A. Hollinger.

Se publică de asemenea, în acest număr, şi revistă, recenzii, soluţii ale problemelor rezolvate şi probleme propuse.

INSTITUTUL PEDAGOGIC DE 3 ANI — CONSTANŢA

ANUNŢĂ :

scoaterea la concurs a următoarelor posturi :

Catedra de Matematică :

— lector, poz. 2 din statul de funcţiuni, disciplinele : Complemente de matematică şi Metodica predării matematicii.
— lector, poz. 3 din statul de funcţiuni, disciplina Analiză matematică.
— lector, poz. 4 din statul de funcţiuni, disciplinele : Geometrie elementară, Matematică generală şi Teoria funcţiilor.
— asistent, poz 6 din statul de funcţiuni, disciplinele : Analiză matematică şi Metodica predării matematicii.
— asistent poz. 7 din statul de funcţiuni, disciplinele : Geometrie analitică şi Elemente de algebră liniară şi geometrie superioară.
— asistent, poz. 8 din statul de funcţiuni, disciplinele : Aritmetică şi Algebră.
— asistent, poz. 9 din statul de funcţiuni, disciplina Analiză matematică.
— asistent, poz. 10 din statul de funcţiuni, disciplinele : Mecanică teoretică şi Complemente de matematică.
— asistent, poz. 11 din statul de funcţiuni, disciplinele : Geometrie elementară, Matematici generale şi elemente de teoria probabilităţilor.

Catedra de Fizică

— lector, poz. 4 din statul de funcţiuni, disciplinele : Fizică atomică şi Practica pedagogică.

Catedra de Limba română şi limbi străine :

— conferenţiar, poz. 1 din statul de funcţiuni, disciplina Limba română contemporană
— lector, poz. 2 din statul de funcţiuni, disciplina Limba română contemporană.
— lector, poz. 4 din statul de funcţiuni, disciplina Limba latină.
— asistent, poz. 7 din statul de funcţiuni, disciplinele : Limba română contemporană şi Istoria limbii române.
— asistent, poz. 8 din statul de funcţiuni, disciplina Limba română contemporană.

Catedra de Literatură română şi universală :

— asistent, poz. 6 din statul de funcţiuni, disciplinele : Istoria literaturii universale, Istoria literaturii române, Compoziţie.

Catedra de Istorie — Geografie :

— lector, poz. 6 din statul de funcţiuni, disciplinele : Istoria modernă universală şi Istoria contemporană universală.

Catedra de Ştiinţe Naturale şi Agricole :

— conferenţiar, poz. 5 din statul de funcţiuni, disciplina Anatomia şi fiziologia omului.

Catedra de Pedagogie — Psihologie :

— lector, poz. 4 din statul de funcţiuni, disciplinele : Pedagogie generală.
— lector, poz. 5 din statul de funcţiuni, disciplinele : Pedagogie generală şi Psihologia.

Candidaţii la concurs vor depune la secretariatul Institutului pedagogic de 3 ani Constanţa, în termen de 30 zile de la data publicării acestui anunţ, cererea de înscriere însoţită de actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România publicată în Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România, Partea I, nr. 33 din 15 martie 1969.

Concursul se va desfăşura conform prevederilor art. 113 şi 121 din legea amintită.

Pentru candidaţii din alte localităţi, Institutul va asigura cazarea.

ANUNŢ

Liceul „Nicolae Grigorescu" Cîmpina (fost D. B. Ştirbei) organizează semicentenarul şcolii în ziua de 26 octombrie a.c. şi invită la această festivitate pe toţi foştii profesori şi absolvenţi.

Cei ce doresc să participe vor comunica de urgenţă conducerii şcolii.

INSTITUTUL POLITEHNIC TIMIŞOARA

ANUNŢĂ

scoaterea la concurs a următoarelor posturi :

FACULTATEA DE MECANICĂ

— Profesor la catedra de Material rulant, disciplina Motoare de tracţiune, poziţia 2 din statul de funcţiuni.
— Asistent la catedra de Material rulant, disciplina Locomotive şi automotoare cu motoare cu ardere internă ; Locomotive şi trenuri electrice şi vagoane, poziţia 9 din statul de funcţiuni.

FACULTATEA DE ELECTROTEHNICĂ

— Profesor la catedra de Bazele electrotehnice, disciplina Electrotehnică şi electronică, poziţia 2 din statul de funcţiuni.
— Profesor la catedra de Bazele electrotehnicii, disciplina Electronică neliniară, poziţia 4 din statul de funcţiuni.
— Profesor la catedra de Utilizările energiei electrice, disciplina Acţionări electromecanice şi utilajul electromecanic, poziţia 2 din statul de funcţiuni.

FACULTATEA DE CONSTRUCŢII

— Profesor la catedra de Drumuri şi fundaţii, disciplina Geotehnică şi fundaţii, poziţia 1 din statul de funcţiuni.
— Şef lucrări la catedra de Beton armat, disciplina Materiale de construcţii, poziţia 14 din statul de funcţiuni.
— Şef lucrări la catedra de Geometrie descriptivă şi desen, disciplinele Fotogrametrie, topografie şi trasări în construcţii, poziţia 4 din statul de funcţiuni.
— Şef lucrări la catedra de Matematici II, disciplinele Geometrie analitică şi diferenţială, poziţia 4 din statul de funcţiuni.
— Şef lucrări la catedra de Matematici II, disciplinele, Analiza matematică poziţia 5 din statul de funcţiuni.
— Asistent la catedra de Drumuri şi fundaţii, disciplina, Geotehnică şi fundaţii poziţia 11 din statul de funcţiuni.
— Asistent la catedra de Drumuri şi fundaţii, disciplinele Studiul şi proiectarea drumurilor şi Construcţia drumurilor, poziţia 12 din statul de funcţiuni.
— Asistent la catedra de Drumuri şi fundaţii, disciplina Pedologie generală şi ameliorativă, pedologie ameliorativă şi agrotehnică, poziţia 14 din statul de funcţiuni.
— Asistent la catedra de Hidrotehnică, disciplina Hidraulică şi mecanica fluidelor, Hidraulică, poziţia 20 din statul de funcţiuni.
— Asistent la catedra de Hidrotehnică, disciplinele Irigaţii şi desecări, Hidraulică şi combaterea eroziunii solului, Regularizarea cursurilor apelor, poziţia 21 din statul de funcţiuni.
— Asistent la catedra de Hidrotehnică, disciplina Agricultură, Horticultură şi culturi irigate, poziţia 22 din statul de funcţiuni.
— Asistent la catedra de Geometrie descriptivă şi desen, disciplina Desen tehnic de construcţii, poziţia 11 din statul de funcţiuni.
— Asistent la catedra de Geometrie descriptivă şi desen, disciplina, Desen tehnic de construcţii, poziţia 12 din statul de funcţiuni.
— Asistent la catedra de Geometrie descriptivă şi desen, disciplina, Desen tehnic de construcţii, poziţia 13 din statul de funcţiuni.
— Asistent la catedra de Geometrie descriptivă şi desen, disciplina, Topografie şi trasări în construcţii, poziţia 14 din statul de funcţiuni.
— Asistent la catedra de Geometrie descriptivă şi desen, disciplina Geotehnică şi fundaţii, poziţia 15 din statul de funcţiuni.
— Asistent la catedra de Beton armat şi clădiri, disciplina Clădiri şi clădiri civile, poziţia 28 din statul de funcţiuni.
— Asistent la catedra de Beton armat şi clădiri, disciplina Construcţii de beton armat, Beton armat şi precomprimate, poziţia 30 din statul de funcţiuni.
— Asistent la catedra de Beton armat şi clădiri, disciplina Clădiri civile, Beton armat şi elemente de construcţii, Poduri masive, Beton armat şi tehnologia construcţiilor de beton armat, Beton armat, poziţia 31 din statul de funcţiuni.
— Lector la catedra de Socialism ştiinţific, disciplina Socialism ştiinţific, poziţia 2 din statul de funcţiuni.
— Lector la catedra de Socialism ştiinţific, disciplina Socialism ştiinţific, poziţia 4 din statul de funcţiuni.
— Lector la catedra de Socialism ştiinţific, disciplina Socialism ştiinţific, poziţia 5 din statul de funcţiuni.

FACULTATEA DE CHIMIE INDUSTRIALĂ

— Profesor la catedra de Fizică, disciplina Fizică, poziţia 2 din statul de funcţiuni.
— Profesor la catedra de Fizică, disciplina Fizică, poziţia 3 din statul de funcţiuni.
— Profesor la catedra de Chimie fizică şi electrochimie, disciplinele Chimie fizică, Cinetica reacţiilor catalitice, poziţia 2 din statul de funcţiuni.
— Profesor la catedra de Materiale de construcţii, disciplina, Utilaje şi cuptoare în industria materialelor de construcţii, poziţia 1 din statul de funcţiuni.
— Profesor la catedra de Materiale de construcţii, disciplina, Tehnologia ceramicii, refractarelor şi izolanţilor, poziţia 2 din statul de funcţiuni
— Conferenţiar la catedra de Chimie anorganică şi analitică, disciplinele Chimie anorganică şi generală, poziţia 4 din statul de funcţiuni.
— Conferenţiar la catedra de Chimie organică, disciplina Chimie organică, poziţia 3 din statul de funcţiuni.
— Conferenţiar la catedra de Industrii organice, disciplina Tehnologia şi prelucrarea compuşilor macromoleculari, Aspecte moderne în Chimia şi tehnologia elastomerilor de sinteză, poziţia 5 din statul de funcţiuni.
— Conferenţiar la catedra de Industrii anorganice, disciplina Tehnologia compuşilor cu azot şi îngrăşăminte minerale, Tehnologia acidului fosforic şi fosfaţi teh., poziţia 3 din statul de funcţiuni.
— Asistent la catedra de Fizică, disciplina Fizică, poziţia 19 din statul de funcţiuni.
— Asistent la catedra de Chimie anorganică şi analitică, disciplina Chimie anorganică şi generală, Chimie analitică, poziţia 13 din statul de funcţiuni.
— Asistent la catedra de Materiale de construcţii, disciplina Tehnologia lianţilor şi betoanelor, poziţia 12 din statul de funcţiuni.
— Asistent la catedra de Fizică, disciplina Fizică, poziţia 19 din statul de funcţiuni.
— Asistent la catedra de Chimie anorganică şi analitică, disciplina Chimie anorganică şi generală, Chimie analitică, poziţia 13 din statul de funcţiuni.
— Asistent la catedra de Materiale de construcţii, disciplina Tehnologia lianţilor şi betoanelor, poziţia 12 din statul de funcţiuni.

FACULTATEA DE MECANICĂ AGRICOLĂ

— Conferenţiar la catedra de Organizare şi planificare, disciplina Organizarea şi analiza activităţii întreprinderilor, poziţia 8 din statul de funcţiuni.

Candidaţii la concurs vor depune la secretariatul rectoratului Institutului politehnic Timişoara, b-dul 30 Decembrie, nr. 2, în termen de 30 de zile de la data publicării acestui anunţ, cererea de înscriere împreună cu actele prevăzute de Legea nr. 6 privind Statutul personalului didactic din Republica Socialistă România publicată în Buletinul Oficial al Republicii Socialiste România, Partea I, nr. 33 din 15 martie 1969.

Concursul se va ţine la rectoratul Institutului politehnic din Timişoara în termen de 3 luni de la expirarea termenului de înscriere la concurs.

Cei care lucrează în altă instituţie de învăţămînt superior sînt obligaţi să comunice în scris, rectorului sau directorului acesteia, înscrierea la concurs.

ACTELE NECESARE ÎNSCRIERII LA CONCURS

A. Pentru posturile de profesor şi conferenţiar :

1. Cererea de înscriere la care se anexează : 2. Memoriul de activitate didactică, ştiinţifică şi tehnică în producţie în 4 exemplare ; 3. Lista lucrărilor publicate sau în curs de publicare, în 4 exemplare ; 4. Lucrările de specialitate elaborate, într-un exemplar ; 5. Autobiografia în 3 exemplare ; 6. Caracterizarea activităţii profesionale şi obşteşti eliberată de instituţia unde candidatul îşi desfăşoară activitatea, în două exemplare ; 7. Copie legalizată după diploma de studii superioare, în două exemplare; 8. Copie legalizată după diploma de dr. docent în ştiinţe sau de doctor, în două exemplare ; 9. Adeverinţă privind vechimea în muncă cu precizarea funcţiilor în care a activat, în 2 exemplare ; 10. În cazul cînd diplomele de studii sînt obţinute în străinătate se va depune traducerea legalizată după acestea, în două exemplare, precum şi copie legalizată în 2 exemplare, după adresa Ministerului Învăţămîntului — C.S.D. privind echivalarea acestora.

B. Pentru posturile de şef de lucrări

1. Cererea de înscriere la care se anexează : 2 Memoriul de activitate didactică, ştiinţifică şi tehnică în producţie, în 3 exemplare ; 3. Lista lucrărilor ştiinţifice publicate sau în curs de publicare, în 3 exemplare; 4. Lucrările de specialitate elaborate, într-un exemplar ; 5. Autobiografia, în 2 exemplare : 6. Caracterizarea activităţii profesionale şi obşteşti eliberată de instituţia unde candidatul îşi desfăşoară activitatea, într-un exemplar ; 7. Copie legalizată după diploma de studii superioare într-un exemplar ; 8. Copie legalizată după diploma de doctor, într-un exemplar ; 9. În cazul cînd diplomele de studii sînt obţinute în străinătate se va depune traducerea legalizată după acestea în două exemplare precum şi copie legalizată în două exemplare după adresa Ministerului Învăţămîntului — C.S.D. privind echivalarea acestora. 10. Adeverinţă privind vechimea în muncă cu precizarea funcţiilor în care a activat, într-un exemplar; 11. Adeverinţă din care să rezulte că a efectuat stagiul legal după repartizare.

C. Pentru posturile de asistent

1. Cererea de înscriere la care se anexează : 2. Memoriul de activitate didactică, ştiinţifică şi tehnică în producţie, într-un exemplar ; 3 Lista lucrărilor ştiinţifice publicate sau în curs de publicare, într-un exemplar : 4. Lucrările de specialitate într-un exemplar : 5 Autobiografia, în 2 exemplare ; 6. Caracterizarea activităţii profesionale şi obşteşti eliberată de instituţia unde candidatul îşi desfăşoară activitatea, într-un exemplar : 7. Copie legalizată după diploma de studii superioare, într-un exemplar ; 8. În cazul cînd diplomele de studii sînt obţinute în străinătate se va depune traducerea legalizată după acestea, într-un exemplar, precum şi copie legalizată într-un exemplar după adresa Ministerului Învăţămîntului — C.S.D. privind echivalarea acestora ; 9. Adeverinţă privind vechimea în muncă cu precizarea funcţiilor în care a activat — într-un exemplar : 10. Adeverinţă din care să rezulte că a efectuat stagiul legal după repartizare.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa Scînteii nr. 1. Telefon 17.60.20. Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi la difuzorii de presă Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii 40 132